

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

31 Δεκεμβρίου 2024

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 7242

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 121819

Έγκριση Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion).

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τον ν. 4521/2018 «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και Άλλες Διατάξεις» (Α' 38).

2. Τον ν. 4610/2019 «Συνέργειες Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πειραματικά σχολεία, Γενικά Αρχεία του Κράτους και λοιπές διατάξεις» (Α' 70).

3. Τον ν. 4957/2022 «Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα : Ενίσχυση της Ποιότητας, της Λειτουργικότητας και της Σύνδεσης των Α.Ε.Ι. με την Κοινωνία και Λοιπές Διατάξεις» (Α' 141).

4. Τον ν. 5094/2024 «Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου - Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων και άλλες διατάξεις» (Α' 39).

5. Τον Εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με τις τροποποιήσεις του (Β' 4621/2020).

6. Τον Πρότυπο Κανονισμό Σπουδών των Π.Μ.Σ. του ΠΑ.Δ.Α. «Έγκριση Κανονισμού Λειτουργίας των Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής» (Β' 4861/2023).

7. Την υπό στοιχεία 135557/Ζ1/1-11-2022 εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων «Εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4957/2022 " Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα: Ενίσχυση της Ποιότητας, της Λειτουργικότητας και της Σύνδεσης των Α.Ε.Ι. με την κοινωνία και λοιπές διατάξεις" για την οργάνωση και λειτουργία προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών και λοιπά θέματα».

8. Την υπό στοιχεία 108990/Ζ1/08-09-2022 απόφαση του Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ρύθμιση

των θεμάτων σχετικά με τη διαδικασία δωρεάν φοίτησης σε Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών με τέλη φοίτησης» (Β' 4899).

9. Την υπό στοιχεία 18137/Ζ1/16-02-2023 κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων - Επικρατείας «Καθορισμός των προϋποθέσεων και της διαδικασίας οργάνωσης Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών με μεθόδους εξ αποστάσεως Εκπαίδευσης στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.)» (Β' 1079).

10. Την υπ' αρ. 46969/12-05-2023 διαπιστωτική πράξη του Αντιπρύτανη Έρευνας και Διά Βίου Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Εκλογή Πρύτανη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής» (Υ.Ο.Δ.Δ. 454).

11. Την υπ' αρ. 77275/1-09-2023 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Ορισμό Αντιπρυτάνεων, Τομέων Ευθύνης Αυτών, Κατανομής Αρμοδιοτήτων και Σειράς Αναπλήρωσης του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής» (Υ.Ο.Δ.Δ. 921), καθώς και την υπ' αρ. 94297/12-10-2023 (Υ.Ο.Δ.Δ. 1141) τροποποίηση αυτής.

12. Την υπ' αρ. 124685/22-12-2022 (ΑΔΑ : 66ΥΚ-46Μ9ΞΗ-Θ9Ξ) απόφαση του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Συγκρότηση της Επιτροπής Μεταπτυχιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής», καθώς και την υπ' αρ. 86982/28-09-2023 (ΑΔΑ: 6ΡΡ846Μ9ΞΗ-ΝΞΦ) απόφαση Ανασυγκρότηση αυτού.

13. Την υπ' αρ. 80818/12-09-2023 (ΑΔΑ: 9ΖΥΨ46Μ9ΞΗ-ΘΑΔ) πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Συγκρότηση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής».

14. Την υπ' αρ. 82885/18-09-2023 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Τοποθέτηση Εκτελεστικού Διευθυντή στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής» (Υ.Ο.Δ.Δ. 1049).

15. Την υπ' αρ. 93337/18.10.2024 (ΑΔΑ: ΡΨΘΦ46Μ9ΞΗ-6ΗΙ) Πράξη «Ανασυγκρότηση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής».

16. Την υπ' αρ. 62909/16.09.2020 απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Έγκριση ίδρυσης Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» του Τμήματος Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας» (Β' 4163).

17. Την υπ' αρ. 92093/12.11.2020 απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Κανονισμός Σπουδών του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion) του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής» (Β' 5093).

18. Την υπ' αρ. 11117/21.02.2024 απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Έγκριση τροποποίησης Κανονισμού Σπουδών του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» "Environmental Communication and Health Promotion" (Β' 1431).

19. Την υπ' αρ. 4/21.02.2024 (θέμα 5ο) πράξη της Συνέλευσης του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας, με θέμα: «Ίδρυση Π.Μ.Σ. "Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας" – "Environmental Communication and Health Promotion».

20. Τη σχετική «Μελέτη Σκοπιμότητας και Βιωσιμότητας» για την ίδρυση του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο: «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion), του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

21. Τη σχετική «Αναλυτική Έκθεση Μεθόδων Οργάνωσης της Εκπαιδευτικής Διαδικασίας (εξ αποστάσεως ή/και δια ζώσης)» για την ίδρυση του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο: «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion), του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

22. Τον σχετικό ενδεικτικό «Αναλυτικό Προϋπολογισμό Πενταετίας» για την ίδρυση του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο: «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion), του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

23. Την υπ' αρ. 8/22-04-2024 (θέμα 3ο) πράξη της Επιτροπής Μεταπτυχιακών Σπουδών, σχετικά με την «Εισήγηση έγκρισης τροποποίησης της ίδρυσης του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion) του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής».

24. Την υπ' αρ. 9/25-04-2024 (θέμα 22ο) απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής με θέμα: «Α. Έγκριση Ίδρυσης, Β. Έγκριση Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με τίτλο "Περιβαλλοντική Επικοινωνία και

Προαγωγή Υγείας" (Environmental Communication and Health Promotion)».

25. Το υπ' αρ. 47217/14.11.2024 έγγραφο της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘ.Α.Α.Ε.) «Πιστοποίηση του νέου Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής».

26. Την υπ' αρ. 47209/14.11.2024 απόφαση Πιστοποίησης του Συμβουλίου Αξιολόγησης και Πιστοποίησης της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘ.Α.Α.Ε.) για το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion) του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

27. Τη σχετική «Έκθεση Πιστοποίησης» της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘ.Α.Α.Ε.) για το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion) του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

28. Την απόφαση με αριθμ. 19/10-12-2024 (θέμα 34ο) Πράξη της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, αναφορικά με την Επικύρωση, κατόπιν της με αριθμ. πρωτ. 47209/14-11-2024 απόφασης Πιστοποίησης της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘ.Α.Α.Ε.), της απόφασης Ίδρυσης και Λειτουργίας του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion) του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

29. Το γεγονός ότι με την παρούσα δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζει:

Την έγκριση του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion), ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Γενικές Αρχές, Γνωστικό αντικείμενο, Σκοπός, Στόχοι, Δεξιότητες

1. Γενικές Αρχές, Γνωστικό αντικείμενο

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.) με τίτλο «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» (Environmental Communication and Health Promotion) του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής αποσκοπεί στην περαιτέρω προαγωγή της επιστημονικής γνώσης, την ανάπτυξη της έρευνας και στην υψηλού επιπέδου εξειδίκευση των πτυχιούχων σε θεωρητικές και εφαρμοσμένες περιοχές για θέματα που άπτονται της ανάδειξης υπεύθυνης περιβαλλοντικής

συμπεριφοράς και προαγωγής της υγείας των συμμετεχόντων. Οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, όπως αυτές αναλύονται παρακάτω, εξειδικεύουν και συμπληρώνουν το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις μεταπτυχιακές σπουδές και ρυθμίζουν με ενιαίο τρόπο θέματα λειτουργίας του συγκεκριμένου ΠΜΣ, τα οποία ορίζονται είτε από την κείμενη νομοθεσία είτε παρέχονται για αυτά σχετικές εξουσιοδοτήσεις από τον νόμο είτε ρυθμίζονται με εισηγήσεις των αρμοδίων οργάνων του Τμήματος Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας.

Στο ΠΜΣ οι φοιτητές κατανοούν το ρόλο της επικοινωνίας στην αντιμετώπιση πολύπλοκων κοινωνικών προκλήσεων και ζητημάτων σχετικά με θέματα περιβάλλοντος και υγείας από διάφορες οπτικές γωνίες με έμφαση την κατάρτισή τους στα προαναφερθέντα επιστημονικά πεδία. Η επικοινωνία προσανατολισμένη στις ραγδαίες κοινωνικές και περιβαλλοντικές μεταβολές είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση μερικών από τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας. Η μετάβαση σε αειφόρα πρότυπα κατανάλωσης και παραγωγής, οι μέθοδοι αγωγής και προαγωγής υγείας και, τέλος, η προώθηση συμπεριφορών σε όλα τα μέλη της κοινότητας αποτελούν φλέγοντα θέματα. Η αποτελεσματική προσαρμογή στις σύγχρονες παγκόσμιες απαιτήσεις καθορίζει την ανάγκη για βαθιά κατανόηση θεμάτων υγείας, περιβάλλοντος και των αλληλεπιδράσεων αυτών. Το ΠΜΣ προβάλλει το αγαθό της πλανητικής υγείας υπό το πρίσμα ενός υγιούς περιβάλλοντος και επικοινωνίας, στοιχεία που επιτρέπουν σε όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες να απολαμβάνουν μια ατομικά και κοινοτικά βιώσιμη καθημερινότητα.

2. Σκοπός

Σκοπός του Π.Μ.Σ. είναι η παροχή υψηλού επιπέδου μεταπτυχιακής εκπαίδευσης, στο επιστημονικό πεδίο της Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και Προαγωγής Υγείας, παρέχοντάς τους συγκεκριμένες πληροφορίες και ικανότητες κριτικής αξιολόγησης, ως προς τα περιβαλλοντικά ζητήματα, που αδιαμφισβήτητα προκαλούν ποικίλες επιπτώσεις στην δημόσια υγεία. Αυτές οι δεξιότητες θα τους καταστήσουν ικανούς να συμμετάσχουν και να ηγηθούν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, καθορίζοντας έτσι την ποιότητα της υγείας και του περιβάλλοντος στις επόμενες δεκαετίες,

3. Στόχοι

Το Π.Μ.Σ. στοχεύει στην:

1. Παροχή ακαδημαϊκών γνώσεων στον τομέα της Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και περαιτέρω ανάπτυξη του γνωστικού κεφαλαίου στον τομέα της Οικοθεραπείας και της Προαγωγής Υγείας.

2. Διεξαγωγή ερευνητικών μελετών στο γνωστικό αντικείμενο και προώθηση εισαγωγής καινοτόμων επιδημιολογικών ερευνητικών προγραμμάτων.

3. Ανάδειξη των εφαρμογών της Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας στους τομείς της Οικοθεραπείας και της Προαγωγής Υγείας.

4. Ανάπτυξη της έρευνας στον τομέα των νέων τεχνολογιών που σχετίζονται με την Οικοθεραπεία και την Προαγωγή της Υγείας.

5. Αξιολόγηση προηγμένων και πολύπλοκων εννοιών, προσεγγίσεων και μεθόδων από την επιστήμη της επικοινωνίας, με ιδιαίτερη αναφορά στα διεπιστημονικά προβλήματα και προσεγγίσεις που εντοπίζονται στην επιστημονική βιβλιογραφία.

6. Εφαρμογή κατάλληλου σχεδιασμού για ποσοτική και ποιοτική εμπειρική έρευνα, επιλέγοντας κατάλληλες μεθόδους έρευνας για τη συλλογή και ανάλυση δεδομένων και δείχνοντας την ικανότητα εντοπισμού αναγκών για νέες θεωρητικές, μεθοδολογικές και πρακτικές προσεγγίσεις.

7. Προώθηση συνεργασίας των εκπαιδευόμενων σε σχέση με τους επαγγελματίες, τους επιστήμονες, τους υπεύθυνους για τη χάραξη πολιτικής και το ευρύ κοινό και υλοποίηση προφορικών και γραπτών εργασιών με βάση το έργο σε μια διεπιστημονική ομάδα.

8. Προώθηση εκκίνησης εποικοδομητικών διακλαδικών και διεπιστημονικών συζητήσεων και συνεργασιών εντός και μεταξύ διαφόρων κοινωνικών και επιστημονικών οργανώσεων και επαγγελματιών.

9. Κριτική ανάλυση του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούνται διαφορετικές γνώσεις, επικοινωνίες και πρακτικές υγείας, ευεξίας και υγειονομικής περιθάλψης για τη διαμόρφωση και οργάνωση της ζωής των ατόμων, των ομάδων και πληθυσμών.

10. Αξιολόγηση των μέσων που χρησιμοποιούνται στις επιστημονικές και κοινωνικές προσεγγίσεις για την κατανόηση, τη διαμεσολάβηση, την προάσπιση της υγείας και της ευημερίας και τον σχεδιασμό καινοτόμων οδών για τη γεφύρωση αυτών των προσεγγίσεων.

11. Δημιουργία επιστημόνων με τις απαιτούμενες δεξιότητες για επιτυχή σταδιοδρομία στον ιδιωτικό, δημόσιο και ακαδημαϊκό τομέα, στην πρόληψη και την προαγωγή της δημόσιας υγείας.

12. Συμβολή στην αναβάθμιση του συστήματος υγείας και στην συνεργασία του ιδιωτικού με τον δημόσιο τομέα.

13. Προετοιμασία για μεταπτυχιακές σπουδές διδακτορικού επιπέδου.

Κατά την διάρκεια των σπουδών ο/η φοιτητής/τρια ενθαρρύνεται να διεξάγει έρευνες και να παροτρύνεται, να συμμετέχει σε εθνικά και διεθνή συνέδρια, όπως και να δημοσιεύει μελέτες σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά.

4. Δεξιότητες

Στο Π.Μ.Σ., οι φοιτητές/τριες κατανοούν το ρόλο της επικοινωνίας στην αντιμετώπιση πολύπλοκων κοινωνικών προκλήσεων και ευκαιριών σχετικά με θέματα περιβάλλοντος και υγείας από διάφορες οπτικές γωνίες. Η επικοινωνία προσανατολισμένη στις ραγδαίες κοινωνικές μεταβολές είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση μερικών από τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας, όπως η μετάβαση σε αειφόρα πρότυπα κατανάλωσης και παραγωγής, οι μέθοδοι αγωγής και προαγωγής υγείας, η ποιότητα των τροφίμων και του περιβάλλοντος. Η αποτελεσματική προσαρμογή στις σύγχρονες προκλήσεις απαιτεί την βαθιά κατανόηση θεμάτων υγείας και περιβάλλοντος καθώς και των αλληλεπιδράσεων τους από διάφορες προσεγγίσεις.

Το Π.Μ.Σ., ως ακρογωνιαίος λίθος προβάλλει το αγαθό της υγείας, μέσα από το πρίσμα ενός υγιούς περιβάλλοντος που επιτρέπει στους ανθρώπους να ηγούνται μίας ατομικά, κοινωνικά και οικονομικά ικανοποιητικής και παραγωγικής ζωής.

Η καινοτόμος έννοια εντός των προαναφερθέντων είναι αυτή της Οικοθεραπείας, ως μέσο ίασης των σύγχρονων παθήσεων που εμφανίζει ευρεία εφαρμογή στο εξωτερικό. Η προοπτική εφαρμογής της στην Ελλάδα, δύναται να προσφέρει οφέλη όχι μόνο στην αποσυμπίεση που επιχειρείται να επιτευχθεί προς βελτίωση της υγείας των πολιτών στα σύγχρονα αστικά κέντρα, αλλά και αντιστρόφως στην προώθηση του φυσικού κάλλους της χώρας μας, ως εργαλείο μέσω του οικότουρισμού. Η Περιβαλλοντική Επικοινωνία είναι η διαδικασία, που μπορεί να διασφαλίσει την προώθηση των κατάλληλων περιβαλλοντικών αποφάσεων και νομοθεσιών και σήμερα υπάρχει ανάγκη για εκπαιδευμένους επιστήμονες σε μεταπτυχιακό επίπεδο στην Ελλάδα και την ΕΕ, στο συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο.

Κατόπιν της επιτυχούς ολοκλήρωσης του προγράμματος, οι εκπαιδευόμενοι θα μπορούν να συνεισφέρουν με επιτυχία στο σχολικό σύστημα, σε περιβαλλοντικά κέντρα, κρουαζιερόπλοια, τουριστικές μονάδες, μουσεία, κήπους, μέσα μαζικής επικοινωνίας, καθώς και όπου μπορούν να εμπλακούν σε θέματα που άπτονται της Περιβαλλοντικής Αγωγής, Δημόσιας/Κοινωνικής/Περιβαλλοντικής Υγείας.

Το Π.Μ.Σ. λειτουργεί από το χειμερινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2020-2021, μέχρι και το εαρινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2024-2025 εφόσον πληροί τα κριτήρια της εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 2

Όργανα ίδρυσης, οργάνωση και λειτουργία του Π.Μ.Σ.

Για την οργάνωση και την εν γένει λειτουργία του Π.Μ.Σ. "Επιδημιολογία και Προαγωγή Υγείας" αρμόδια όργανα είναι τα ακόλουθα :

- α) Η Σύγκλητος του Πα.Δ.Α.,
- β) η Συνέλευση του Τμήματος (Σ.Τ.)
- γ) η Συντονιστική Επιτροπή (Σ.Ε.),
- δ) ο Διευθυντής του Π.Μ.Σ. και
- ε) η Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών (Ε.Μ.Σ.)

α) Η Σύγκλητος του Πα.Δ.Α.

Η Σύγκλητος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

1. εγκρίνει την ίδρυση του Π.Μ.Σ. ή την τροποποίηση της απόφασης ίδρυσης του Π.Μ.Σ.,
 2. εγκρίνει την παράταση της χρονικής διάρκειας της λειτουργίας των Π.Μ.Σ.,
 3. συγκροτεί την Επιτροπή Προγράμματος Σπουδών, σε περίπτωση διατμηματικών ή διδρυματικών ή κοινών Π.Μ.Σ.,
 4. αποφασίζει την κατάργηση των Π.Μ.Σ. που προσφέρονται από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
- β) Η Συνέλευση του Τμήματος
- Κύρια αρμοδιότητα της Συνέλευσης του Τμήματος, είναι να εισηγείται στη Σύγκλητο διά της Επιτροπής Μεταπτυχιακών Σπουδών κατ'ελάχιστον τις περ. α) έως ιστ)

των παρ. 3 και 4 του άρθρου 80, του ν. 4957/2022 (Α' 141) μαζί με τον εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας του Π.Μ.Σ.

Η Συνέλευση του Τμήματος, είναι αρμόδια για την οργάνωση, διοίκηση και διαχείριση του Π.Μ.Σ. και ιδίως:

1) συγκροτεί επιτροπές για την αξιολόγηση των αιτήσεων των υποψήφιων μεταπτυχιακών φοιτητών και εγκρίνει την εγγραφή αυτών στο Π.Μ.Σ.,

2) αναθέτει το διδακτικό έργο στους διδάσκοντες του Π.Μ.Σ.,

3) εισηγείται προς τη Σύγκλητο την τροποποίηση της απόφασης ίδρυσης του Π.Μ.Σ., καθώς και την παράταση της διάρκειας του Π.Μ.Σ.,

4) εγκρίνει τη μερική φοίτηση σε φοιτητές που πληρούν τα κριτήρια σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία,

5) συγκροτεί εξεταστικές επιτροπές για την εξέταση των διπλωματικών εργασιών των μεταπτυχιακών φοιτητών και ορίζει τον επιβλέποντα ανά εργασία,

6) διαπιστώνει την επιτυχή ολοκλήρωση της φοίτησης, προκειμένου να απονεμηθεί ο τίτλος του Π.Μ.Σ.,

7) εγκρίνει τον απολογισμό του Π.Μ.Σ., κατόπιν εισήγησης της Συντονιστικής Επιτροπής (Σ.Ε.),

8) πραγματοποιεί την εξέταση των κριτηρίων περί απαλλαγής από τα τέλη φοίτησης και εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση περί αποδοχής ή απόρριψης της αίτησης,

9) εγκρίνει κάθε άλλο θέμα που απαιτείται για την ομαλή λειτουργία του Π.Μ.Σ.

Με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος, οι αρμοδιότητες των περ. 1) και 5) δύναται να μεταβιβάζονται στη Σ.Ε. του Π.Μ.Σ.

γ) Η Συντονιστική Επιτροπή (Σ.Ε.) :

Με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος συγκροτείται η Συντονιστική Επιτροπή, με διετή θητεία, η οποία αποτελείται από τον Διευθυντή του Π.Μ.Σ. και τέσσερα (4) μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) του Τμήματος, που έχουν συναφές γνωστικό αντικείμενο με αυτό του Π.Μ.Σ. και αναλαμβάνουν διδακτικό έργο στο Π.Μ.Σ. Η Σ.Ε. είναι αρμόδια για την παρακολούθηση και τον συντονισμό της λειτουργίας του προγράμματος και ιδίως:

1) Καταρτίζει τον αρχικό ετήσιο προϋπολογισμό του Π.Μ.Σ. και τις τροποποιήσεις του, εφόσον το Π.Μ.Σ. διαθέτει πόρους σύμφωνα με το άρθρο 84 του ν. 4957/2022, και εισηγείται την έγκρισή του προς την Επιτροπή Ερευνών του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.),

2) καταρτίζει τον απολογισμό του προγράμματος και εισηγείται την έγκρισή του προς τη Συνέλευση του Τμήματος,

3) εγκρίνει τη διενέργεια δαπανών του Π.Μ.Σ.,

4) εγκρίνει τη χορήγηση υποτροφιών, ανταποδοτικών ή μη, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην απόφαση ίδρυσης του Π.Μ.Σ. και τον Κανονισμό μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών,

5) εισηγείται προς τη Συνέλευση του Τμήματος την κατανομή του διδακτικού έργου, καθώς και την ανάθεση διδακτικού έργου στις κατηγορίες διδασκόντων του άρθρου 83 του ν. 4957/2022,

6) εισηγείται προς τη Συνέλευση του Τμήματος την πρόσκληση Επισκεπτών Καθηγητών για την κάλυψη διδακτικών αναγκών του Π.Μ.Σ.,

7) καταρτίζει σχέδιο για την τροποποίηση του προγράμματος σπουδών, το οποίο υποβάλλει προς τη Συνέλευση του Τμήματος.,

8) εισηγείται προς τη Συνέλευση του Τμήματος την ανακατανομή των μαθημάτων μεταξύ των ακαδημαϊκών εξαμήνων, καθώς και θέματα που σχετίζονται με την ποιοτική αναβάθμιση του προγράμματος σπουδών. Δύνανται να μεταβιβάζονται προς τη Συντονιστική Επιτροπή συγκεκριμένες αρμοδιότητες της Συνέλευσης του Τμήματος για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Π.Μ.Σ., κατόπιν έκδοσης σχετικής απόφασης μεταβίβασης αρμοδιότητων. Στην Σ.Ε. δύναται να συμμετέχουν Ομότιμοι Καθηγητές του Τμήματος ή των συνεργαζόμενων Τμημάτων, εφόσον παρέχουν διδακτικό έργο στο Π.Μ.Σ.

δ) Ο Διευθυντής Π.Μ.Σ.

Ο Διευθυντής του Π.Μ.Σ. προέρχεται από τα μέλη Δ.Ε.Π. του Τμήματος κατά προτεραιότητα βαθμίδας Καθηγητή ή Αναπληρωτή Καθηγητή και ορίζεται με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος για διετή θητεία, με δυνατότητα ανανέωσης χωρίς περιορισμό.

Ο Διευθυντής του Π.Μ.Σ. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες :

1) προεδρεύει της Σ.Ε., συντάσσει την ημερήσια διάταξη και συγκαλεί τις συνεδριάσεις της,

2) εισηγείται τα θέματα που αφορούν στην οργάνωση και λειτουργία του Π.Μ.Σ. προς τη Συνέλευση του Τμήματος,

3) εισηγείται προς τη Σ.Ε. και τα λοιπά όργανα του Π.Μ.Σ. και του Α.Ε.Ι. θέματα σχετικά με την αποτελεσματική λειτουργία του Π.Μ.Σ.,

4) είναι Επιστημονικός Υπεύθυνος του προγράμματος σύμφωνα με το άρθρο 234 του ν. 4957/2022 και ασκεί τις αντίστοιχες αρμοδιότητες,

5) παρακολουθεί την υλοποίηση των αποφάσεων των οργάνων του Π.Μ.Σ. και του Εσωτερικού Κανονισμού μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών, καθώς και την παρακολούθηση εκτέλεσης του προϋπολογισμού του Π.Μ.Σ.,

6) ασκεί οποιαδήποτε άλλη αρμοδιότητα, η οποία ορίζεται στην απόφαση ίδρυσης του Π.Μ.Σ.

Ο Διευθυντής του Π.Μ.Σ. , καθώς και τα μέλη της Σ.Ε. δεν δικαιούνται αμοιβής ή οιασδήποτε αποζημίωσης για την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται και σχετίζεται με την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Ορισμός νέου Διευθυντή ή μέλους της Σ.Ε., σε περίπτωση παραίτησης, μπορεί να πραγματοποιηθεί με απόφαση των αρμοδίων οργάνων, κατόπιν υποβολής αίτησης των μελών και αιτιολογικής έκθεσης του αιτήματος αλλαγής/παραίτησης.

ε) Η Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών :

Με απόφαση της Συγκλήτου, κατόπιν πρότασης των Κοσμητειών των Σχολών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής συγκροτείται η Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών. Η Επιτροπή αποτελείται από ένα (1) μέλος Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) από κάθε Σχολή του Πα.Δ.Α., ένα (1) μέλος που προέρχεται από τις κατηγορίες μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.), Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού

(Ε.Δι.Π.), και Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) του Πα.Δ.Α. και τον/την Αντιπρύτανη, που είναι αρμόδιος/α για ακαδημαϊκά θέματα, ως Πρόεδρος. Τα μέλη της Επιτροπής έχουν εμπειρία στην οργάνωση και συμμετοχή σε προγράμματα σπουδών δεύτερου κύκλου σπουδών. Η θητεία της Επιτροπής είναι δύο (2) ακαδημαϊκά έτη.

Αρμοδιότητα της Επιτροπής είναι :

1) η υποβολή γνώμης προς τη Σύγκλητο του Πα.Δ.Α. για την ίδρυση νέων Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών ή την τροποποίηση των ήδη λειτουργούντων Π.Μ.Σ., μετά από αξιολόγηση των αιτημάτων των Συνελεύσεων των Τμημάτων για την ίδρυση νέων Π.Μ.Σ., των σχετικών εκθέσεων σκοπιμότητας και βιωσιμότητάς τους και την κοστολόγηση της λειτουργίας του Π.Μ.Σ., καθώς και η δυνατότητα αναπομπής τους, αν η εισήγηση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη ή οι συνοδευτικές εκθέσεις δεν είναι πλήρεις,

2) η κατάρτιση σχεδίου Κανονισμού για Π.Μ.Σ. του Πα.Δ.Α. και η υποβολή του προς τη Σύγκλητο,

3) η εκπόνηση πρότυπου σχεδίου Κανονισμού λειτουργίας Π.Μ.Σ.,

4) ο έλεγχος της τήρησης των Κανονισμών λειτουργίας των Π.Μ.Σ.,

5) η παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας, του Κανονισμού και των αποφάσεων των οργάνων διοίκησης του Πα.Δ.Α. από τα Π.Μ.Σ.,

6) η παρακολούθηση της εφαρμογής της διαδικασίας απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής τελών φοίτησης,

7) κάθε άλλη αρμοδιότητα που ορίζεται από τον Εσωτερικό Κανονισμό του εκάστοτε Π.Μ.Σ.

Με απόφαση της Συγκλήτου, κατόπιν εισήγησης της Επιτροπής Μεταπτυχιακών Σπουδών, εγκρίνεται ο Κανονισμός προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών, ο οποίος αποτελεί διακριτό κεφάλαιο του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας του Πα.Δ.Α.

Άρθρο 3

Αριθμός Εισακτέων, Κριτήρια
και Τρόπος Επιλογής

Ο αριθμός εισακτέων στο Π.Μ.Σ. ορίζεται κατά ανώτατο όριο σε εξήντα (60) κατ' έτος και αντίστοιχα ο κατώτατος αριθμός εισακτέων ορίζεται σε είκοσι (20). Σε περίπτωση ισοψηφίας υποψηφίων αυξάνεται ο αριθμός των εισακτέων μεταπτυχιακών φοιτητών, ώστε να εισαχθεί και ο τελευταίος/α ισοψηφών/ούσα υποψήφιος/α. Επιπλέον του αριθμού των εισακτέων, γίνονται δεκτοί ως υπεράριθμοι υπότροφοι και μέλη των κατηγοριών ΕΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ.

Κριτήρια και Τρόπος Επιλογής Εισακτέων:

ι. Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Οι υποψήφιοι/ες ενημερώνονται από την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος του Π.Μ.Σ., η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του ΠΜΣ, του Τμήματος, του Πα.Δ.Α. και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο. Στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος αναγράφονται όλες οι σχετικές πληροφορίες (ημερομηνίες και τόπος κατάθεσης της αίτησης, απαραίτητα δικαιολογητικά που

πρέπει να τη συνοδεύουν), καθώς και τα κριτήρια αξιολόγησης των αιτήσεων των υποψηφίων για τα απαραίτητα δικαιολογητικά, τη διαδικασία υποβολής αίτησης και την καταληκτική ημερομηνία υποβολής αιτήσεων.

Προϋποθέσεις συμμετοχής υποψηφίων φοιτητών/τριών:

Στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος καθορίζονται:

α) Οι προϋποθέσεις συμμετοχής υποψηφίων μεταπτυχιακών φοιτητών/τριών στη διαδικασία επιλογής.

β) Οι κατηγορίες πτυχιούχων και ο αριθμός εισακτέων.

γ) Τα απαραίτητα δικαιολογητικά που πρέπει να υποβληθούν.

δ) Οι προθεσμίες υποβολής των δικαιολογητικών και ο τρόπος υποβολής τους.

ε) Η διαδικασία επιλογής καθώς και τα κριτήρια επιλογής των μεταπτυχιακών φοιτητών.

στ) Η ημερομηνία της συνέντευξης των υποψηφίων μεταπτυχιακών φοιτητών.

ζ) Κάθε άλλη λεπτομέρεια που κρίνεται απαραίτητη, η οποία διευκολύνει τη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων μεταπτυχιακών φοιτητών/τριών.

Οι αιτήσεις και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά κατατίθενται στην Γραμματεία του Π.Μ.Σ., σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σε προθεσμία που ορίζεται στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος και μπορεί να παραταθεί με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος ή με απόφαση της ΣΕ όπως ορίζεται στο άρθρο 2 το παρόντος

ii. Επιτροπή Αξιολόγησης Υποψηφίων (Ε.Α.Υ).

Η επιλογή των εισακτέων στο Π.Μ.Σ. γίνεται από Τριμελή Επιτροπή Αξιολόγησης υποψηφίων (Ε.Α.Υ.) η οποία αποτελείται από μέλη Δ.Ε.Π. του Τμήματος που έχουν αναλάβει μεταπτυχιακό έργο, η οποία συγκροτείται με απόφαση της Συνέλευσης.

Η Επιτροπή έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α. Αξιολόγηση όλων των υποβληθέντων δικαιολογητικών. Ο έλεγχος της πληρότητας των δικαιολογητικών ενεργείται από τη Γραμματεία του Π.Μ.Σ.

β. Έλεγχος της γλωσσικής επάρκειας.

γ. Διενέργεια προσωπικών συνεντεύξεων.

Τα δικαιολογητικά συμμετοχής των υποψηφίων είναι:

1. Αίτηση υποψηφιότητας στο Π.Μ.Σ.

2. Αντίγραφο πτυχίου / διπλώματος ή βεβαίωση περάτωσης σπουδών.

3. Πιστοποιητικό αναλυτικής βαθμολογίας (εφόσον υπάρχει).

4. Αναλυτικό βιογραφικό σημείωμα, στο οποίο θα αναφέρονται αναλυτικά οι τίτλοι σπουδών και ενδεχόμενες ερευνητικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες.

5. Αποδεικτικά ερευνητικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας (εφόσον υπάρχουν).

6. Συστατικές επιστολές (κατ'ελάχιστον δύο).

7. Αντίγραφο μεταπτυχιακού τίτλου (εφόσον υπάρχει).

8. Δημοσιεύσεις σε περιοδικά με κριτές (εφόσον υπάρχουν).

9. Φωτοτυπία δύο όψεων της αστυνομικής ταυτότητας.

10. α) Αντίγραφα τίτλων ξένης γλώσσας ή άλλα πιστοποιητικά. Η γνώση πιστοποιείται με αναγνωρισμένο

τίτλο σπουδών (π.χ. Τίτλο σπουδών από Εκπαιδευτικό Ίδρυμα αγγλόφωνης χώρας ή αγγλόφωνου προγράμματος σπουδών, Πιστοποιητικό First Certificate in English, Πιστοποιητικό Toefl με βαθμολογία τουλάχιστον 500 μόρια (ή 300 με το νέο τρόπο αξιολόγησης), Πιστοποιητικό IELTS με βαθμό 6,5 και άνω, Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας (επίπεδο B2) κ.λπ.

β) Όσοι/ες δεν διαθέτουν σχετικό πιστοποιητικό γλωσσομάθειας μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο Π.Μ.Σ. με την προϋπόθεση ότι θα εξεταστούν στην Αγγλική γλώσσα κατά τη διάρκεια της συνέντευξης που αποτελεί και το τελευταίο στάδιο της αξιολόγησης τους.

11. Επιπρόσθετα προσόντα, υποτροφίες, ειδικά σεμινάρια, μεταπτυχιακοί τίτλοι, πτυχία συμπληρωματικής εκπαίδευσης κλπ. (εφόσον υπάρχουν).

Οι πτυχιούχοι αγγλόφωνων πανεπιστημίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση προσκόμισης πιστοποιητικού γλωσσομάθειας. Θετικά συνυπολογίζεται η γνώση και άλλων ξένων γλωσσών.

Με την ολοκλήρωση των διαδικασιών αξιολόγησης, η αρμόδια Ε.Α.Υ. συντάσσει τον πίνακα των επιτυχόντων και επιλαχόντων κατά σειρά κατάταξης, σύμφωνα με τα κριτήρια επιλογής και τους συντελεστές βαρύτητας ανά κριτήριο. Ως επιτυχόντες θεωρούνται οι υποψήφιοι/ες που έλαβαν βαθμολογική θέση στη σειρά κατάταξης μέχρι του ανώτατου ορίου εισαγωγής φοιτητών/τριών. Η Ε.Α.Υ. μπορεί να θεωρήσει επιτυχόντες και όσους από τους/τις υποψήφιους/ες ισοβάθμισαν με τον τελευταίο επιτυχόντα. Ως επιλαχόντες/χούσες θεωρούνται οι υποψήφιοι/ες οι οποίοι έλαβαν βαθμολογική θέση στη σειρά κατάταξης, πέραν του ανώτατου ορίου εισαγωγής φοιτητών, έχοντας δικαίωμα εγγραφής στην περίπτωση που οι πρωθύστεροι στην κατάταξη δεν αποδεχθούν τη θέση ή δεν εγγραφούν εμπρόθεσμα.

iii) Κριτήρια επιλογής των υποψηφίων περιλαμβάνουν:

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΒΑΡΥΤΗΤΑ
K1	Βαθμός πτυχίου Βαθμολογία σε μαθήματα σχετικά με το γνωστικό αντικείμενο του Π.Μ.Σ. Διπλωματική εργασία, όπου αυτή προβλέπεται στον α' κύκλο σπουδών	30%
K2	Συναφής συγγραφική ή/και ερευνητική δραστηριότητα του υποψηφίου	10%
K3	Συναφής επαγγελματική εμπειρία του υποψηφίου	10%
K4	Συνέντευξη	40%
K5	Επαρκής γνώση μιας τουλάχιστον ξένης γλώσσας πέραν της γλώσσας διεξαγωγής του ΠΜΣ	10%

Βαθμός = $K1 \times 0,3 + K2 \times 0,10 + K3 \times 0,10 + K4 \times 0,4 + K5 \times 0,10$

Η πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την εγγραφή φοιτητών στο Π.Μ.Σ. γίνεται μετά από σχετική εισήγηση της Σ.Ε. και απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος.

iv. Διαδικασία επιλογής.

Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά υποβάλλονται εντός των προθεσμιών που ορίζονται στην αντίστοιχη πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Η διαδικασία επιλογής έχει ως εξής:

Η Γραμματεία του Π.Μ.Σ. παραλαμβάνει τις αιτήσεις και τα απαραίτητα δικαιολογητικά που υποβάλλουν οι υποψήφιοι/ες μεταπτυχιακοί/ες φοιτητές/τριες, τα οποία προβλέπονται από την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος κάθε φορά και συντάσσει πίνακα υποψηφίων μεταπτυχιακών φοιτητών, τον οποίο διαβιβάζει στην Ε.Α.Υ. Τα δικαιολογητικά που κατατίθενται από τους υποψήφιους πρέπει να έχουν υποβληθεί εμπρόθεσμα, όπως αυτά προβλέπονται στη σχετική πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Εκπρόθεσμες αιτήσεις δεν γίνονται δεκτές.

Η διαδικασία αξιολόγησης των υποψηφίων περιλαμβάνει δύο στάδια:

Στο πρώτο, αξιολογούνται από τη γραμματεία του Π.Μ.Σ. οι αιτήσεις με βάση την πληρότητα και την εγκυρότητα των απαιτούμενων δικαιολογητικών που υποβλήθηκαν, το οποίο αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση πρόκρισης στο επόμενο στάδιο.

Κατά το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας, οι υποψήφιοι/ες καλούνται σε συνέντευξη ενώπιον της Ε.Α.Υ. Στόχος είναι να διαπιστωθεί ποιοι/ές υποψήφιοι/ες είναι ικανοί/ές να ανταποκριθούν ουσιαστικά στις απαιτήσεις του Π.Μ.Σ., συνεκτιμώντας το κίνητρο και το ενδιαφέρον, αλλά και τη συνολικότερη συγκρότηση και επιστημονική τους επάρκεια σε σχέση με το αντικείμενο του μεταπτυχιακού προγράμματος.

Με την ολοκλήρωση των διαδικασιών αξιολόγησης, η Ε.Α.Υ. καταρτίζει πλήρη κατάλογο με όλους τους υποψηφίους, ιεραρχεί τους υποψηφίους, προβαίνει στην τελική επιλογή και καταρτίζει τον προσωρινό πίνακα των επιτυχόντων, ο οποίος επικυρώνεται από τη Συνέλευση του Τμήματος (. Η ανάρτησή του πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις περί προστασίας προσωπικών δεδομένων, στην ιστοσελίδα του Π.Μ.Σ. και στις ανακοινώσεις του Τμήματος.

Σε περίπτωση που δυο ή περισσότεροι υποψήφιοι συγκεντρώσουν συνολικά τον ίδιο αριθμό μορίων, γίνονται δεκτοί ως ισοβαθμίσαντες.

Ένσταση κατά του προσωρινού πίνακα επιτυχόντων μπορεί να γίνει μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία ανακοίνωσης των πινάκων. Η ένσταση πρέπει να είναι συγκεκριμένη και κρίνεται τελεσίδικα από Τριμελή Επιτροπή μελών Δ.Ε.Π. του Τμήματος που έχουν αναλάβει μεταπτυχιακό έργο, η οποία ορίζεται με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος.

Μετά την λήξη της προθεσμίας ενστάσεων και την τελεσίδικη απόφαση της επιτροπής ενστάσεων (εάν υπάρχουν), αναρτάται ο τελικός πίνακας επιτυχόντων, σύμφωνα με την διαδικασία ανάρτησης του προσωρινού πίνακα.

Οι επιτυχόντες υποψήφιοι καλούνται να απαντήσουν γραπτώς ή ηλεκτρονικώς (email) εντός προκαθορισμένης προθεσμίας από την ανάρτηση του τελικού πίνακα (όπως ορίζεται στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος του κάθε Π.Μ.Σ.) για την αποδοχή της ένταξης τους στο Π.Μ.Σ και τους όρους λειτουργίας του, όπως αυτοί

περιγράφονται στον παρόντα κανονισμό λειτουργίας.

Εφόσον υπάρξουν αρνήσεις, η Γραμματεία του Π.Μ.Σ. ενημερώνει τους αμέσως επόμενους υποψήφιους στη σειρά αξιολόγησης από τον τελικό πίνακα επιτυχόντων.

Η τελική κατάταξη των υποψηφίων με βάση τη λίστα κριτηρίων του Προγράμματος και η πρόταση επιλογής υποψηφίων με βάση την κατάταξη αυτή, υποβάλλονται προς επικύρωση στη Συνέλευση του Τμήματος.

ν. Εγγραφή στο Π.Μ.Σ.

Οι επιτυχόντες θα πρέπει να εγγραφούν στη γραμματεία του Π.Μ.Σ. σε προθεσμίες που ορίζονται από τα αρμόδια όργανα στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Για λόγους εξαιρετικής ανάγκης είναι δυνατή η εγγραφή μεταπτυχιακού φοιτητή μετά από τη λήξη της προθεσμίας με απόφαση της Συντονιστικής Επιτροπής ύστερα από αιτιολογημένη αίτηση του ενδιαφερομένου. Οι εισακτέοι μεταπτυχιακοί φοιτητές μπορούν να ενημερώνονται από την ιστοσελίδα του Τμήματος ή/και από τη Γραμματεία του Π.Μ.Σ.

Άρθρο 4

Κατηγορίες Υποψηφίων

Το Π.Μ.Σ. «Περιβαλλοντική Επικοινωνία και Προαγωγή Υγείας» αποσκοπεί στη μεταπτυχιακή εκπαίδευση επαγγελματιών υγείας από ένα ευρύ επιστημονικό πεδίο που είναι πτυχιούχοι Πανεπιστημίων και ΤΕΙ καθώς και όλων των συναφών επιστημών υγείας και ανθρωπιστικών σπουδών της ημεδαπής ή ομοταγών, αναγνωρισμένων από τον ΔΟΑΤΑΠ, ιδρυμάτων της αλλοδαπής που σχετίζονται με τον ευρύτερο χώρο της υγείας και της προαγωγής της. Στο Π.Μ.Σ. γίνονται δεκτοί πτυχιούχοι και διπλωματούχοι όλων των τμημάτων Πολυτεχνικών Σχολών, πτυχιούχοι Περιβαλλοντικών Επιστημών, πτυχιούχοι Επιστημών Αγωγής και Παιδαγωγικών, πτυχιούχοι του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Τμημάτων Ιατρικής, Νοσηλευτικής, καθώς και πτυχιούχοι όλων των συναφών επιστημών υγείας καθώς επίσης και πτυχιούχοι Τουριστικών Επιστημών και Εκπαίδευσης.

Αίτηση μπορούν να υποβάλουν και τελειόφοιτοι Τμημάτων, υπό την προϋπόθεση ότι θα έχουν προσκομίσει Βεβαίωση Περάτωσης των Σπουδών τους πριν την ημερομηνία επικύρωσης του πίνακα των επιτυχόντων. Στην περίπτωση αυτή, αντίγραφο του πτυχίου ή του διπλώματός τους προσκομίζεται πριν από την ημερομηνία έναρξης του προγράμματος.

Αίτηση δύναται να υποβάλλουν και τελειόφοιτοι αλλοδαπών Ιδρυμάτων τα οποία δεν είναι ακόμα ενταγμένα στο Εθνικό Μητρώο Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων της αλλοδαπής του ΔΟΑΤΑΠ. Σε περίπτωση που Ιδρυμα της Αλλοδαπής δεν βρίσκεται αναρτημένο στον ιστότοπο του ΔΟΑΤΑΠ, το Τμήμα εφαρμόζει τη διαδικασία της παρ. 5 του άρθρου 304 του ν. 4957/2022. Σε διαφορετική περίπτωση γίνεται διαγραφή του φοιτητή, χωρίς να υπάρχει αξίωση από τον φοιτητή επιστροφής των χρημάτων που ενδεχομένως κατέθεσε.

Τα μέλη των κατηγοριών Ε.Ε.Π., καθώς και Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. μπορούν μετά από αίτησή τους να εγγραφούν ως υπεράριθμοι/ες και μόνο ένας κατ' έτος, χωρίς τέλη φοίτησης.

Η αρμόδια Γραμματεία του Τμήματος ελέγχει αν το ίδρυμα απονομής του τίτλου αλλοδαπού ιδρύματος ανήκει στο Εθνικό Μητρώο Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων της αλλοδαπής και αν ο τύπος του τίτλου αυτού ανήκει στο Εθνικό Μητρώο Τύπων Τίτλων Σπουδών Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων που είναι αναρτημένα στον ιστότοπο του ΔΟΑΤΑΠ.

Άρθρο 5

Διάρκεια Σπουδών – Αναστολή Φοίτησης

5.1 Χρονική διάρκεια φοίτησης

Η χρονική διάρκεια για τις σπουδές που οδηγούν στην απονομή του Διπλώματος Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.) του Προγράμματος ορίζεται σε τρία (3) ακαδημαϊκά εξάμηνα, έκαστο διάρκειας δεκατριών (13) εβδομάδων διδασκαλίας, στα οποία περιλαμβάνεται και ο χρόνος για την εκπόνηση και υποβολή προς κρίση της Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας (Μ.Δ.Ε.). Τα υποχρεωτικά μαθήματα δεν υπολείπονται των 39 διδακτικών ωρών (παρ. 3 του άρθρου 64 του ν. 4957/2022).

Η επιτρεπόμενη διάρκεια ολοκλήρωσης των υποχρεώσεων για την λήψη του διπλώματος μεταπτυχιακών σπουδών είναι από τρία (3) το λιγότερο έως πέντε (5) ακαδημαϊκά εξάμηνα το μέγιστο. Ωστόσο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να δοθεί αναστολή φοίτησης με εισήγηση της Συντονιστικής Επιτροπής και απόφαση της Συνέλευσης Τμήματος και ο χρόνος αυτός δεν υπολογίζεται στην συνολική απαιτούμενη διάρκεια απονομής του Διπλώματος Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.).

Η διάρκεια των μαθημάτων του Π.Μ.Σ. ανά εξάμηνο σπουδών είναι τουλάχιστον δεκατρείς (13) εβδομάδες που αντιστοιχεί σε 30 ECTS. Ο χρόνος συγγραφής της διπλωματικής εργασίας δεν μπορεί να είναι μικρότερος από ένα (1) ακαδημαϊκό εξάμηνο και μεγαλύτερος από τρία(3) ακαδημαϊκά εξάμηνα.

Το Π.Μ.Σ. ολοκληρώνεται με την απονομή Διπλώματος Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.), επίπεδο επτά (7) του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων, σύμφωνα με το άρθρο 47 του ν. 4763/2020.

Η επιτυχής ολοκλήρωση φοίτησης διαπιστώνεται από την επιτυχή επίδοση στα μαθήματα του Π.Μ.Σ και την επιτυχή εκπόνηση Διπλωματικής Εργασίας.

5.2 Αναστολή Φοίτησης

Ο μεταπτυχιακός φοιτητής μπορεί με αίτησή του να ζητήσει αιτιολογημένα αναστολή φοίτησης (στρατιωτική θητεία, ασθένεια, απουσία στο εξωτερικό), εφόσον προσκομίσει τα σχετικά δικαιολογητικά. Η απόφαση λαμβάνεται από τη Συνέλευση του Τμήματος κατόπιν εισήγησης της Συντονιστικής Επιτροπής. Τα εξάμηνα αναστολής της φοιτητικής ιδιότητας δεν προσμετρώνται στην προβλεπόμενη μέγιστη διάρκεια κανονικής φοίτησης. Το δικαίωμα αναστολής σπουδών δύναται να ασκηθεί άπαξ ή τμηματικά για χρονικό διάστημα κατ' ελάχιστον ενός (1) ακαδημαϊκού εξαμήνου, αλλά η συνολική διάρκεια της αναστολής δεν δύναται να υπερβαίνει αθροιστικά τα δύο (2) ακαδημαϊκά εξάμηνα. Οι φοιτητές που βρίσκονται σε αναστολή φοίτησης, χάνουν την φοιτητική ιδιότητα καθ' όλο το χρονικό διάστημα της αναστολής. Ο/Η φοιτητής/τρια με την επάνοδό του/της

στη φοίτηση εξακολουθεί να υπάγεται στο καθεστώς φοίτησης του χρόνου εγγραφής του/της ως μεταπτυχιακός/ης φοιτητής/τριας.

Άρθρο 6

Πρόγραμμα Σπουδών

Το Π.Μ.Σ. ξεκινά το χειμερινό εξάμηνο κάθε ακαδημαϊκού έτους. Η επιτυχής εξέταση σε όλα τα μαθήματα του προγράμματος σπουδών, η επιτυχής εκπόνηση της διπλωματικής εργασίας ή/και πρακτικής άσκησης είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την απονομή Διπλώματος Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.).

Το αναλυτικό πρόγραμμα μαθημάτων ανά εξάμηνο ως εξής:

1ο ΕΞΑΜΗΝΟ			
Κωδ	ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Υ: Υποχρεωτικό Ε: Επιλογής	ECTS
ENV1	Θεμέλια Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας - Προσπίζοντας την Υγεία/ Foundations of Environmental Communication - Protecting Health	Υ	6
ENV2	Εισαγωγή στην Επιδημιολογία και τη Δημόσια Υγεία για Επαγγελματίες Επικοινωνίας/ Introduction to Epidemiology and Public Health for Communication Professionals	Υ	6
ENV3	Αγωγή και Προαγωγή Υγείας από το σχολείο στην κοινότητα/ Education and Health Promotion from School to Community	Υ	6
ENV4	Επικοινωνιακή Πολιτική στην Διαχείριση Κρίσεων/ Communication Policy in Crisis Management	Υ	6
ENV5	Σχέδιο Επικοινωνίας Διαχείρισης Έργου και Διασφάλιση Χρηματοδότησης/ Project Management Communication Plan and Securing Funding	Υ	6
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ECTS ΕΞΑΜΗΝΟΥ			30

2ο ΕΞΑΜΗΝΟ			
Κωδ	ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Υ: Υποχρεωτικό Ε: Επιλογής	ECTS
ENV6	Στρατηγικές επικοινωνίας σε θέματα υγείας και περιβάλλοντος/ Health and Environmental Communication Strategies	Υ	6
ENV7	Επικοινωνία για Αλλαγή Συμπεριφοράς: Άτομα και Κοινότητες / Behaviour Change Communication: Individuals and Communities	Υ	6
ENV8	Επικοινωνία της Υγείας και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης/ Health Communication and Mass Media	Υ	6
ENV9	Τεχνολογία και Ψηφιακός Σχεδιασμός στην επικοινωνία υγείας/ Technology and Digital Design in Health Communication	Ε	6

ENV10	Οικοθεραπεία: Από τη θεωρία στην πράξη/ Ecotherapy: From theory to practice	E	6
ENV11	Διαπολιτισμική Επικοινωνία στον τομέα της περιβαλλοντικής υγείας/ Intercultural Communication in the field of environmental health	E	6
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ECTS ΕΞΑΜΗΝΟΥ			30

3ο ΕΞΑΜΗΝΟ

EHCE15	Διπλωματική Εργασία ή Τεχνική έκθεση Πρακτικής Άσκησης / Diploma Thesis /or Technical report	Υ	30 ECTS
--------	--	---	---------

Αναλυτική περιγραφή των μαθημάτων:

Θεμέλια Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας – Προασπίζοντας την Υγεία

Η ανθρώπινη υγεία και ευημερία είναι άρρηκτα συνδεδεμένες στον ιστό των αλληλεπιδράσεων που χαρακτηρίζουν τη ζωή σε αυτόν τον πλανήτη και η έννοια της επικοινωνίας διαδραματίζει καταλυτικό ρόλο στην διαμόρφωση των ανάλογων συνθηκών. Το φυσικό περιβάλλον επιδρά στον άνθρωπο και συνάμα δέχεται παρεμβάσεις από τις ανθρώπινες κοινωνίες. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής προκαλεί προβλήματα περιβαλλοντικά και κοινωνικά προερχόμενα από τις αυξημένες καταναλωτικές απαιτήσεις των ανθρώπων. Στις τρέχουσες προκλήσεις περιλαμβάνεται η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, η κλιματική αλλαγή, η μικροβιακή αντοχή, κ.ά. Παγκόσμιες διαδικασίες κοινωνικού μετασχηματισμού, που σχετίζονται με τα μέσα διαβίωσης, τα αγροδιατροφικά δίκτυα και το περιβάλλον, λαμβάνουν χώρα τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Τέτοιες διαδικασίες συνεπάγονται αλλαγές σε διαφορετικά επίπεδα. Οι αλλαγές λόγω των προκλήσεων οδηγούν σε έντονες συζητήσεις σχετικά με το «ποιος είναι ο σωστός δρόμος» και «τι πρέπει να γίνει» για την αντιμετώπιση αυτών των επιτακτικών συνθηκών. Σε αυτό το μάθημα τονίζεται ο τρόπος διαχείρισης της αλλαγής μέσα από το πρίσμα της επικοινωνίας. Ο ρυθμός αλλοίωσης του περιβάλλοντος επιβάλει την συμμετοχή των πολιτών στη λήψη περιβαλλοντικών αποφάσεων. Κάθε πολίτης πρέπει να αποκτήσει την ικανότητα να κατανοεί τα περιβαλλοντικά θέματα, να αντιλαμβάνεται τις αιτίες των προβλημάτων και να αξιολογεί τις πιθανές λύσεις καθώς και να έχει συμμετοχικές δεξιότητες. Αυτό απαιτεί την ανάπτυξη μιας επικοινωνιακής διαδικασίας μεταξύ των πολιτών, της διοίκησης και των ειδικών. Η Περιβαλλοντική Επικοινωνία είναι η διαδικασία που μπορεί να διασφαλίσει την προώθηση των καταλληλότερων αποφάσεων και νομοθεσιών για την προστασία του περιβάλλοντος και την προαγωγή της υγείας. Η ικανότητα των πολιτών να επηρεάζουν με τις δράσεις τους τη δημόσια δομή για την προώθηση της περιβαλλοντικής υγείας τονίζεται σε όλη τη διάρκεια του μαθήματος. Βασικός σκοπός του μαθήματος είναι να παρέχει στους εκπαιδευόμενους συγκεκριμένες πληροφορίες και ικανότητες κριτικής αξιολόγησης ως προς τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Αυτές οι δεξιότητες θα τους καταστήσουν ικανούς να συμμετάσχουν στις διαδικασίες

λήψης αποφάσεων, καθορίζοντας έτσι την ποιότητα της υγείας και του περιβάλλοντος στις επόμενες δεκαετίες.

Εισαγωγή στην Επιδημιολογία και τη Δημόσια Υγεία για Επαγγελματίες Επικοινωνίας

Ορμώμενοι τη θεμελίωση του πολυπαραγοντικού χαρακτήρα του υποδείγματος υγείας –ασθένειας, η υπεροχή του αντικειμένου της δημόσιας υγείας επεκτάθηκε σημαντικά σε τομείς που αλληλοεπηρεάζεται άμεσα ή έμμεσα όπως το περιβάλλον, η διατροφή, η φυσική άσκηση, η κοινωνική συμπεριφορά, κ.ά. Με βάση τα προαναφερθέντα μια από τις βασικές ευθύνες της δημόσιας υγείας είναι ο εντοπισμός και η αντιμετώπιση των κρίσιμων και συνεχώς μεταβαλλόμενων περιβαλλοντικών και κοινωνικών συνθηκών μέσω της διαμόρφωσης συμπεριφορών που αποβλέπουν στην προαγωγή της υγείας σε ένα ποιοτικό περιβάλλον. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής δημιούργησε μεταξύ άλλων και νέα δεδομένα στην επιστήμη της επιδημιολογίας. Στο συγκεκριμένο μάθημα, επιχειρείται μια εξειδικευμένη και εις βάθος ανάλυση υπό το πρίσμα της περιβαλλοντικής επιδημιολογίας όπου επιζητά να αποσαφηνίσει τις σχέσεις που έχουν οι φυσικοί, χημικοί και βιολογικοί παράγοντες με την υγεία του ανθρώπου. Έτσι, το μάθημα προσφέρει εμπειριστатуμένη γνώση στην επιδημιολογία ως την βασική επιστήμη που ασχολείται με την μελέτη της κατανομής των διάφορων νοσημάτων ή/και χαρακτηριστικών στους ανθρώπινους πληθυσμούς καθώς και με την διερεύνηση των αιτιολογικών παραγόντων που διαμορφώνουν ή μπορούν να επηρεάσουν αυτές τις κατανομές. Η αιτιολογική έρευνα αφορά τόσο τα πολυάριθμα νοσήματα άγνωστης αιτιολογίας και τη μελέτη συγκεκριμένων επιδημιών, όσο και τη θεραπευτική ιατρική, αφού η θεραπεία αποτελεί ουσιαστικά την αιτία της καλύτερης πρόγνωσης. Από τις μελέτες παρατήρησης έως τις πειραματικές μελέτες σκοπός είναι ο προσδιορισμός των σχέσεων μεταξύ της έκθεσης (σε βιολογικούς παράγοντες, διατροφή, κ.ά.) και του αποτελέσματος (κατάσταση υγείας, ασθένεια, κ.α). Σημειώνεται ότι οι τρεις σημαντικές έννοιες που συνθέτουν το επιδημιολογικό τρίγωνο είναι οι εξής: παράγων, ξενιστής και περιβάλλον. Οι ιατρικές γνώσεις αναθεωρούνται και εμπλουτίζονται με ραγδαίους ρυθμούς. Η συνεχής ενημέρωση των επαγγελματιών υγείας και των υπεύθυνων λειτουργιών υγείας και η κριτική από μέρους τους θεώρηση των δημοσιευόμενων ευρημάτων, κρίνεται επιτακτική. Η γνώση της γενικής επιδημιολογίας είναι κατά συνέπεια απαραίτητη, καθώς περισσότερα από τα μισά άρθρα που δημοσιεύονται στα μεγάλα διεθνή ιατρικά περιοδικά βασίζονται σε επιδημιολογικές αρχές και μεθόδους. Το μάθημα διδάσκει τις βασικές έννοιες, τα μέτρα και το σχεδιασμό μελέτης που απαιτείται στην επιδημιολογία και την δημόσια υγεία προκειμένου οι εκπαιδευόμενοι να αποκτήσουν τις δεξιότητες εκείνες που θα τους καταστήσουν ικανούς να επεξεργάζονται και να αναπαράγουν ορθά την επιστημονική πληροφορία.

Αγωγή και Προαγωγή Υγείας από το σχολείο στην κοινότητα

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, η Προαγωγή Υγείας ορίζεται ως «η διαδικασία που παρέχει τη διευκόλυνση σε άτομα και κοινότητες ανθρώπων

να αυξήσουν τον έλεγχο πάνω στους παράγοντες που επιδρούν στην υγεία τους και έτσι να βελτιώσουν την υγεία τους».

Πολλοί από τους παράγοντες που συμβάλουν, στα πλαίσια μιας συνεχούς αλληλεπίδρασης, και καθιστούν τους ανθρώπους υγιείς ή άρρωστους όπως το εισόδημα, η κοινωνική θέση, η γεωγραφική περιοχή όπου διαβιούν, το μορφωτικό τους επίπεδο, ο πολιτισμός, το πολιτικό σύστημα – βρίσκονται μερικώς/ ανεπαρκώς, ή/και εκτός του πεδίου προώθησης της υγείας. Οι πρακτικές προώθησης της υγείας απαιτούν μια μετατόπιση της έμφασης από μηνύματα επικεντρωμένα στην πρόληψη ασθενειών, σε μια πιο οικολογική και ολιστική προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη τα κοινωνικά, περιβαλλοντικά και πολιτιστικά πλαίσια στα οποία ζουν, εργάζονται και διαιωνίζονται οι άνθρωποι πληθυσμοί (πόλεις, οικογένειες, χώρους εργασίας, αναψυχή και κοινότητες). Ως ένα περιβάλλον μπορεί να οριστεί ένα μέρος ή ένα κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο οι άνθρωποι συμμετέχουν σε καθημερινές δραστηριότητες, στις οποίες οι περιβαλλοντικοί, οργανωτικοί και προσωπικοί παράγοντες αλληλεπιδρούν με την υγεία και την ευημερία. Οι ορθές ρυθμίσεις δύνανται να προσφέρουν μια ευκαιρία για την προώθηση της υγείας και της ευημερίας, αλλά στον αντίποδα η απουσία ρυθμίσεων μπορεί την περιορίσει. Αναπόσπαστο στοιχείο για την προαγωγή της υγείας αποτελεί η πολιτική των δράσεων από την προσχολική ηλικία και εν συνεχεία την αγωγή υγείας που λαμβάνει ένα παιδί μέσω της εκπαίδευσης του στο σχολείο με στόχο την διαμόρφωση ορθών στάσεων και συμπεριφορών προκειμένου η ενηλικίωση και ενσωμάτωση στην κοινότητα να επέλθει μέσω των βέλτιστων προϋποθέσεων. Σε αυτό το μάθημα επικεντρωνόμαστε στην ανάλυση των ρυθμίσεων, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν την οικογένεια / νοικοκυριό, εκπαιδευτικούς χώρους, χώρους εργασίας, αναψυχή, φυλακές, νοσοκομεία και κοινότητες. Το μάθημα στοχεύει στην κατανόηση των διαφορετικών θεωριών που διέπουν τις σχέσεις της καθημερινής τους διαβίωσης στο περιβάλλον με το οποίο αλληλεπιδρούν. Παράλληλα οι εκπαιδευόμενοι καλούνται να κατανοήσουν και εν συνεχεία να είναι εις θέση να εφαρμόσουν τις στρατηγικές εκείνες που θα εξασφαλίσουν την προαγωγή υγείας (Χάρτης Οτάβα, 1986) μέσω της ανάπτυξης προσωπικών δεξιοτήτων, δημιουργίας υποστηρικτικού περιβάλλοντος, στην αγωγή υγείας αποτελώντας τον προπομπό της προαγωγής υγείας βασιζόμενη στην συμμετοχή τοπικών κοινωνιών με απώτερο σκοπό την άσκηση ορθών πιέσεων για την χάραξη νέων πολιτικών σε θέματα δημόσιας υγείας και αναπροσανατολισμού των υπηρεσιών υγείας.

Επικοινωνιακή Πολιτική στην Διαχείριση Κρίσεων

Είναι δεδομένο ότι η ανθρωπότητα θα είναι συχνά αντιμέτωπη με τον κίνδυνο πιθανών κρίσεων και η επιβίωση βασίζεται στις υφιστάμενες γνώσεις και την αποδεδειγμένη εμπειρία σε όλα τα επίπεδα της διαχείρισης τους τόσο σε τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Η πολιτική επικοινωνία αφορά τη δημιουργία και την ανταλλαγή ιδεών και απόψεων μεταξύ πολιτών, δημοσίων υπαλλήλων, πολιτικών θεσμών και

συναφών οντοτήτων, όπως τα μέσα ενημέρωσης καθώς και τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να αξιοποιηθούν οι πληροφορίες για πολιτικό κέρδος ή για την επίτευξη πολιτικών στόχων. Αυτό το μάθημα έχει σκοπό να γεφυρώσει την επιστήμη με την χάραξη πολιτικής για λειτουργικές κοινότητες σε περιπτώσεις κρίσεων. Αρχικά, εισάγει το πεδίο της διαχείρισης κρίσεων σε θέματα υγείας, διατροφής και περιβάλλοντος. Εν συνεχεία, προωθεί την κατανόηση των επιστημονικών θεμάτων που σχετίζονται με την διαχείριση κρίσεων και συγκεκριμένα στις επιχειρήσεις πολιτικής προστασίας σε περιπτώσεις κινδύνου και καταστροφών, αλλά και προσαρμογής στη κλιματική αλλαγή. Μελετάται η σχέση μεταξύ των τριών διαδικασιών πολιτικής επικοινωνίας: της παραγωγής (πώς αναπτύσσονται και μεταδίδονται τα μηνύματα), του περιεχομένου (αυτό που περιέχεται σε κάθε μήνυμα) και του αποτελέσματος (πώς λαμβάνονται και ερμηνεύονται τα μηνύματα). Παρουσιάζονται οι βέλτιστοι επικοινωνιακοί τρόποι για να αναγνωρίζονται ταχύτατα οι δυνατές διατομεακές και διεπιστημονικές συνέργειες και ανάγκες. Επισημαίνονται τα κενά στην κατανόηση και αποτελεσματική επέμβαση κατά την διαχείριση κρίσεων σε θέματα υγείας, διατροφής και περιβάλλοντος. Το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει την κατανόηση του κινδύνου, των καταστροφών, την κοινοποίηση του κινδύνου και την διαμόρφωση ενός κώδικα επικοινωνίας με όλους τους εμπλεκόμενους.

Τέλος, παρουσιάζονται τα σημαντικά στάδια του κύκλου διαχείρισης κρίσεων που είναι η πρόληψη, η μείωση επικινδυνότητας, η ετοιμότητα, η αντίδραση και η επαναφορά ώστε να ενισχυθεί η ανθεκτικότητα μας.

Σχέδιο Επικοινωνίας Διαχείρισης Έργου και Διασφάλιση Χρηματοδότησης

Ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία με ρόλο καταλυτικό για την επιτυχία ενός έργου είναι η αποτελεσματική επικοινωνία. Αποτελεσματική επικοινωνία είναι συνώνυμο της αποδοτικότερης διαχείρισης ενός έργου, αλλά συχνά αντιμετωπίζονται δυσκολίες στην υλοποίησή του λόγω διαφόρων παραγόντων όπως η φύση του έργου, η δομή της οργάνωσης κ.λπ. Τα τελευταία χρόνια, ο τομέας της διαχείρισης έργων και διασφάλισης χρηματοδότησής τους στις υπηρεσίες δημόσιας υγείας αποτελεί αντικείμενο έντονου προβληματισμού κάθε κοινωνίας για διάφορους λόγους. Πρώτον, η πρόοδος της ιατρικής και η ανακάλυψη νέων μορφών θεραπείας και παρεμβάσεων Φροντίδας Υγείας έχουν αυξήσει την προσφορά των υπηρεσιών Υγείας. Δεύτερον, η επιμήκυνση του προσδόκιμου επιβίωσης και η γήρανση του πληθυσμού έχει αυξήσει εκρηκτικά τη ζήτηση των υπηρεσιών Υγείας. Τρίτον, ο πολλαπλασιασμός των κοινωνικών προβλημάτων έχει δημιουργήσει δημοσιονομικά διλήμματα στην κατανομή των πόρων μεταξύ του τομέα της Υγείας και των υπόλοιπων κοινωνικών τομέων. Τέταρτον, η αυξανόμενη απαίτηση των πολιτών για αποτελεσματική κάλυψη των αναγκών Υγείας μέσω παροχής υπηρεσιών υψηλής ποιότητας επιδρά σημαντικά στην κοινωνική πολιτική. Πέμπτο, πολλές χώρες έχουν δεχτεί μεγάλο αριθμό μεταναστών, που αναζητούν ιατρική φροντίδα από την υπάρχουσα δομή υπηρεσιών υγείας και έκτο,

η παγκόσμια οικονομική κρίση πιέζει ασύμμετρα την δυνατότητα να προσφερθούν ποιοτικές υπηρεσίες στον τομέα υγείας με μειωμένα τα κονδύλια στις παροχές. Ο έντονος προβληματισμός έχει εγείρει το ενδιαφέρον για τη μελέτη και την επανεξέταση των διαφόρων διαχειριστικών και χρηματοοικονομικών θεμάτων του τομέα της Υγείας. Το μάθημα αναδεικνύει που λαμβάνει χώρα και πως η επικοινωνία μέσα σε ένα έργο, τα βήματα που απαιτούνται για την αποτελεσματική επικοινωνία, τα κυριότερα εμπόδια στην επικοινωνία, τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να ξεπεραστούν τα εμπόδια, τη σημασία των επικοινωνιακών στρατηγικής σε διάφορες ομάδες εργασίας, τη διαδικασία αποτελεσματικής επικοινωνίας αναλόγως τη μελέτη περίπτωσης. Τα συστήματα υγείας, θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν καλύτερα τους πόρους, είτε μέσω καλύτερων πρακτικών προμηθειών, ευρύτερης χρήσης των γενόσημων προϊόντων, καλύτερων κινήτρων για τους παρόχους ή με βελτιωμένη χρηματοδότηση και απλούστερες διοικητικές διαδικασίες. Η ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού σχεδίου επικοινωνίας εξηγείται με βάση τα βήματα σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού των απαιτήσεων επικοινωνίας: Τι, Γιατί, Ποιος, Πού, Πότε και Πως. Προβλέποντας πιθανές αποτυχίες, καθώς και επιτυχίες, αποφεύγονται ανεπιθύμητες εκπλήξεις. Στόχος του μαθήματος είναι η ενστάλαξη στους εκπαιδευόμενους των βασικών αρχών υλοποίησης μιας αποτελεσματικής διαχείρισης ενός έργου και η διασφάλιση χρηματοδότηση του μέσω ενός επιτυχημένου σχεδίου επικοινωνίας στο τομέα Προαγωγής Υγείας.

Στρατηγικές επικοινωνίας σε θέματα υγείας και περιβάλλοντος

Μέσα από το πρίσμα της επικοινωνιακής προσέγγισης διερευνάται και αναλύεται η κρίσιμη αλληλεξάρτηση της ανθρώπινης υγείας και ευημερίας σε συνάρτηση με την ποιότητα του περιβάλλοντος. Η δομή του μαθήματος συνδυάζει μια γενική οικολογική ανησυχία με συγκεκριμένα στοιχεία που σχετίζονται με την προσωπική και κοινοτική υγεία. Η αλληλεξάρτηση του περιβάλλοντος με την υγεία προτρέπει τους εκπαιδευόμενους στο να συνειδητοποιήσουν τον τρόπο με τον οποίο τα σημερινά περιβαλλοντικά ζητήματα καθορίζουν την ποιότητα της καθημερινότητάς μας. Στο παρόν μάθημα παρουσιάζεται το πλαίσιο στρατηγικής προσέγγισης που σκοπό έχει την αποτελεσματική επικοινωνία σχετικά με την προάσπιση και την προαγωγή της περιβαλλοντικής υγείας. Αυτή η στρατηγική προσέγγιση παρουσιάζεται ως ένα πλαίσιο αρχών για αποτελεσματική πρακτική που εφαρμόζεται σε ένα ευρύ φάσμα λειτουργιών της επικοινωνίας προκειμένου οι εκπαιδευόμενοι να είναι εις θέση να εφαρμόζουν στην πράξη ένα σχεδιασμό κατανοητό, έγκυρο και αξιόπιστο. Το παρόν πλαίσιο βασιζόμενο στις βασικές αρχές στρατηγικής επικοινωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας -WHO, βρίσκει εφαρμογή στις ακόλουθες κατηγορίες – ομάδες:

Άτομα που λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την φροντίδα υγείας σε οικογενειακό επίπεδο (προληπτικές εξετάσεις σε πάροχο υγειονομικής περίθαλψης, καθημερινός τρόπος υγιεινής διαβίωσης, προληπτικές μέθοδοι αποφυγής μολυσματικών ασθενειών κατά την διάρκεια

ταξιδιών, κ.ά.)

Πάροχοι υγειονομικής περίθαλψης που λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την διαλογή, διάγνωση, θεραπεία, συστάσεις προς τους ασθενείς (συνιστάμενοι εμβολιασμοί, συμβουλευτική ευάλωτων ομάδων, κ.ά.)

Υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής σε εθνικό και διεθνές επίπεδο (επένδυση στην κατάρτιση ειδικών στον τομέα της δημόσιας υγείας, δημιουργία κέντρων έκτακτης ανάγκης, χρηματοδότηση προγραμμάτων προαγωγής υγείας, κ.ά.)

Δήμοι και κοινότητες που λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με κοινόχρηστους χώρους και συναφή δραστηριότητες και υπηρεσίες που λαμβάνουν χώρα εκεί (καθαρισμός δημόσιων χώρων, δημιουργία ειδικά διαμορφωμένων χώρων περιπάτου και άσκησης εντός κατοικημένων περιοχών, κ.ά.)

Διεθνείς οργανισμοί και ενδιαφερόμενοι που λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την χρηματοδότηση και την εφαρμογή προγραμμάτων υγείας (παροχή βοήθειας σε χώρες με ανεπαρκή συστήματα υγείας μέσω ενίσχυσης προγραμμάτων χρηματοδότησης για την μείωση χρόνιων ασθενειών, παροχή υποστήριξης ερευνητικών προγραμμάτων προαγωγής υγείας, κ.ά.)

Επαγγελματίες του τομέα υγείας που λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με προγράμματα, συντονισμό, πόρους και συνεργασίες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Το πλαίσιο είναι οργανωμένο σύμφωνα με τις 6 αρχές διασφάλισης της ορθής επικοινωνιακής προσέγγισης σύμφωνα με τον WHO όπου θα πρέπει να βρίσκονται στον πυρήνα των αντίστοιχων δραστηριοτήτων: 1. Προσβασιμότητα, 2. Δραστηριότητα, 3. Αξιοπιστία, 4. Σχετικότητα, 5. Εγκαιρότητα, 6. Κατανοητότητα.

Ο σκοπός του στρατηγικού πλαισίου είναι οι λήπτες αποφάσεων για θέματα περιβαλλοντικής υγείας και το αντίστοιχο κοινό στο οποίο απευθύνονται να εκπαιδεύονται και να προσαρμόζονται παράλληλα. Για αυτό τον λόγο, η ικανότητα των πολιτών – εν προκειμένω του κοινού, να επηρεάζουν με τις δράσεις τους τη δημόσια δομή τονίζεται σε όλη τη διάρκεια του μαθήματος. Βασικός σκοπός του μαθήματος είναι να παρέχει στους εκπαιδευόμενους συγκεκριμένες πληροφορίες και ικανότητες κριτικής αξιολόγησης ως προς τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Αυτές οι δεξιότητες θα τους καταστήσουν ικανούς να συμμετάσχουν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, καθορίζοντας έτσι την ποιότητα της υγείας και του περιβάλλοντος στις επόμενες δεκαετίες.

Επικοινωνία για αλλαγή συμπεριφοράς: Άτομα και Κοινότητες

Το μάθημα έχει ως σημείο εκκίνησης την ιδέα ότι οι διαδικασίες αλλαγής συμπεριφοράς προϋποθέτουν μια εμπεριστατωμένη διορατικότητα στις καθημερινές στρατηγικές επικοινωνίας των ανθρώπων. Τίθενται ερωτήματα όπως: «πώς επηρεάζονται οι άνθρωποι από την ποιότητα του περιβάλλοντος;», «μπορούν οι άνθρωποι να επηρεαστούν χωρίς να το γνωρίζουν;». Οι διαδικασίες που διέπουν την πειθώ και την επιρροή θα μελετηθούν κυρίως από την οπτική των επιστημών της επικοινωνίας και τους συναφείς τομείς. Το μάθημα αρχικά οριοθετεί το γνωστικό αντικείμενο των δεξιοτήτων της επικοινωνίας

υπό το πρίσμα του οικολογικού μοντέλου και ασχολείται ιδιαίτερα με την ανάλυση των ψυχολογικών παραγόντων στην εφαρμογή επικοινωνιακών πρακτικών, που κυμαίνονται από δημόσιες συζητήσεις για τα υγιεινά τρόφιμα και την αλλαγή του κλίματος έως τις online συζητήσεις για νέες (βιο) τεχνολογίες. Η εστίαση επικεντρώνεται στους διάφορους τρόπους με τους οποίους οι άνθρωποι επηρεάζουν ο ένας τον άλλον ως μέρος της καθημερινής τους ρουτίνας, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο οι επαγγελματίες μπορούν να μάθουν από αυτές τις μεθόδους. Εξετάζεται το πώς αξιολογείται η αξιοπιστία στις διαπραγματεύσεις και τις συζητήσεις. Μελετάται πώς οι άνθρωποι διαχειρίζονται τα δικαιώματα και τις ευθύνες της γνώσης στη συζήτηση: τι κάνει τους ανθρώπους να αντιμετωπίζονται ως περισσότερο ή λιγότερο ενημερωμένοι; Η εξειδίκευση μπορεί να είναι ένα αμφισβητούμενο ζήτημα, όπως σε δημόσιες συζητήσεις σχετικά με τον εμβολιασμό ή την κλιματική αλλαγή. Εξετάζεται πότε και πώς χρησιμοποιούνται οι επιστημονικές γνώσεις για να υποστηρίξουν ή να αμφισβητήσουν ένα επιχείρημα και για ποιους σκοπούς παρουσιάζεται η βιωματική γνώση. Τέλος το μάθημα επικεντρώνεται σε διάφορους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε στην πράξη την αλληλεπίδραση-αναλυτική προσέγγιση με απώτερο σκοπό να καταστήσει τους εκπαιδευόμενους ικανούς να συμμετέχουν ενεργά τόσο ατομικά όσο και ομαδικά στην λήψη αποφάσεων που καθορίζουν την ποιότητα της υγείας και του περιβάλλοντος μέσα από ένα αποτελεσματικό επικοινωνιακό πρίσμα.

Επικοινωνία της Υγείας και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης
Σήμερα περισσότερο από ποτέ, η υγεία είναι ένα από τα κύρια θέματα που καλύπτονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Η καλή υγεία αποτελεί πρωταρχική μέριμνα για όλους μας, και η διατήρησή της συνεπάγεται πολλές και ποικίλες πτυχές, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών δεδομένων. Έτσι, το κοινό βρίσκει τον εαυτό του βυθισμένο σε μια πραγματική θάλασσα ειδήσεων που σχετίζονται με την υγεία από πολλές διαφορετικές πηγές, συχνά χωρίς τα μέσα να διακρίνει αυτό που είναι πραγματικά χρήσιμο ή σημαντικό ή να κατανοεί την πραγματική σημασία των μηνυμάτων ή ακόμα και να εκτιμά την ακρίβειά τους. Πολλές δημογραφικές έρευνες έχουν αναγνωρίσει τα Μέσα Μαζικής ενημέρωσης ως την κύρια πηγή πληροφοριών για τη δημόσια υγεία. Ο αντίκτυπος στην κάλυψη των γνώσεων, των αντιλήψεων και των συμπεριφορών των πολιτών μπορεί να αναλυθεί από δύο οπτικές γωνίες: τη μεγάλη εξουσία των ΜΜΕ στη διάδοση πληροφοριών διαμορφώνοντας την κοινή γνώμη αλλά και τη δυνατότητα παραπληροφόρησης από ανακριβείς ή αναξιόπιστες πληροφορίες. Τα αποτελέσματα αυτά οφείλονται όχι μόνο στην πιθανή υπερφόρτωση πληροφοριών αλλά και στην κακή ποιότητα της πληροφόρησης όσον αφορά την ορθότητα, την αξιοπιστία, την κατανόηση, τη χρησιμότητα, την ισορροπία και την ανεξαρτησία, στοιχεία τα οποία συχνά δεν μπορούν να αξιολογηθούν ορθά από το κοινό λόγω περιορισμένου αλφαριθμητισμού για την υγεία. Οι εκστρατείες μέσων μαζικής ενημέρωσης χρησιμοποιούνται ευρέως για να εκθέσουν υψηλά ποσοστά μεγάλου πληθυσμού σε μη-

νύματα μέσω συνηθισμένων χρήσεων των υπαρχόντων μέσων, όπως η τηλεόραση, το ραδιόφωνο και οι εφημερίδες. Επομένως, η έκθεση σε τέτοια μηνύματα είναι γενικά παθητική. Τέτοιες εκστρατείες συχνά ανταγωνίζονται με παράγοντες, όπως το διαδεδομένο μάρκετινγκ προϊόντων, ισχυρά κοινωνικά πρότυπα και συμπεριφορές που οδηγούνται από εθισμό ή συνήθεια. Σε περιπτώσεις κρίσεων ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ενδέχεται να δημιουργήσουν μια "καταιγίδα επικοινωνίας", η οποία στρέφει την προσοχή σε ένα ενιαίο πρόβλημα υγείας, όπως το AIDS, το SARS, η γρίπη των πτηνών των πτηνών κ.ά. Η κατανόηση του τρόπου λειτουργίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης αποτελεί προϋπόθεση για την επίτευξη συνεργασίας μεταξύ εκείνων που ελέγχουν την πρόσβαση στο χρόνο και το χώρο των μέσων ενημέρωσης για να βελτιώσουν την κάλυψη των θεμάτων υγείας για τα οποία το κοινό χρειάζεται και συχνά επιθυμεί να ενημερώνεται. Στο παρόν μάθημα, παρουσιάζονται αποτελέσματα εκστρατειών μαζικών μέσων ενημέρωσης στο πλαίσιο διαφόρων συμπεριφορών κινδύνου για την υγεία (π.χ. κάπνισμα, αλκοόλ, ναρκωτικών, παράγοντες κινδύνου καρδιακών παθήσεων, συμπεριφορές που σχετίζονται με το φύλο, οδική ασφάλεια, έλεγχος του καρκίνου και πρόληψη, επιβίωση παιδιών και δωρεά οργάνων ή αίματος). Οι εκστρατείες μαζικών μέσων ενημέρωσης μπορούν να επιφέρουν θετικές αλλαγές ή να αποτρέψουν αρνητικές αλλαγές στις συμπεριφορές που σχετίζονται με την υγεία του πληθυσμού. Παράλληλα αξιολογείται η συμβολή των προαναφερθέντων αποτελεσμάτων όπως και η ταυτόχρονη διαθεσιμότητα των απαιτούμενων υπηρεσιών και προϊόντων, η διαθεσιμότητα κοινοτικών προγραμμάτων και οι πολιτικές που υποστηρίζουν την αλλαγή συμπεριφοράς.

Τεχνολογία και Ψηφιακός Σχεδιασμός στην επικοινωνία υγείας

Ο ψηφιακός σχεδιασμός στην επικοινωνία υγείας εξετάζει τη στρατηγική χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών για τους επαγγελματίες της επικοινωνίας. Αυτή το μάθημα πραγματεύεται τον τρόπο χρήσης του Διαδικτύου και των κοινωνικών μέσων ενημέρωσης για την προσέγγιση διάφορων πολιτών και τον τρόπο ενσωμάτωσης της ψηφιακής με παραδοσιακές επικοινωνιακές εκστρατείες. Τα μαθήματα περιλαμβάνουν αποτελεσματικό σχεδιασμό και στρατηγική στο ίντερνετ, δημόσιες σχέσεις στην ψηφιακή εποχή, χρήση ψηφιακών και κοινωνικών μέσων και σχεδιασμό ψηφιακής στρατηγικής. Τα εργαλεία ψηφιακής επικοινωνίας αποτελούν σημαντικό μέρος του σύγχρονου χώρου επικοινωνίας. Οι εκπαιδευόμενοι θα εξετάσουν τον τρόπο με τον οποίο τα κοινωνικά μέσα χρησιμοποιούνται στην υγειονομική περίθαλψη και γιατί η αποτελεσματική χρήση τους έχει καταστεί απαραίτητη προϋπόθεση για πολλούς επαγγελματίες υγείας. Θα αποκτήσουν την απαιτούμενη γνώση της αξίας και της σημασίας της παραδοσιακής, κοινωνικής και αναδυόμενης πρακτικής ψηφιακών μέσων στον τομέα της επικοινωνίας της υγείας. Παράλληλα θα καταστούν ικανοί να σχεδιάζουν στρατηγικές και μεθόδους επικοινωνίας που χρησιμοποιούν ψηφιακές και οπτικές πληροφορίες για

να επηρεάσουν το κοινό ή να επηρεάσουν την αλλαγή σε θέματα και ζητήματα που σχετίζονται με την υγεία όπως και να αναλύουν, να συνθέτουν, να ερμηνεύουν και να παρουσιάζουν την υγεία και τις επιστημονικές πληροφορίες για δημόσια κατανάλωση χρησιμοποιώντας σαφή και συνοπτικά μηνύματα. Απώτερος σκοπός είναι η κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι εκπαιδευόμενοι θα καταφέρουν να διαβιβάσουν μέσω του ψηφιακού σχεδιασμού ένα μήνυμα σε κοινωνικά μέσα, ιστότοπους, εφαρμογές για κινητά, βίντεο, ούτως ώστε να επιτύχουν μια καλοσχεδιασμένη καμπάνια προαγωγής υγείας μέσω της τεχνολογίας.

Οικοθεραπεία: Από την θεωρία στην Πράξη

Σύμφωνα με έρευνες, η δαπάνη υπερβολικού χρόνου σε κλειστούς χώρους και η μη πραγματοποίηση τακτικών εκδρομών στην φύση μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία και την ευημερία. Η οικοθεραπεία, γνωστή και ως φυσιοθεραπεία ή πράσινη θεραπεία, είναι η εφαρμοσμένη πρακτική του αναδυόμενου τομέα της οικοψυχολογίας, που αναπτύχθηκε από τον Theodore Roszak. Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται αυξανόμενο ενδιαφέρον για τη θεραπευτική δυνατότητα της φύσης και του ενδιαφέροντος για τις δυνατότητες των "πράσινων παρεμβάσεων" προς όφελος της ψυχικής υγείας. Η οικοθεραπεία, σε πολλές περιπτώσεις, πηγάζει από την πεποίθηση ότι οι άνθρωποι είναι μέρος του ιστού της ζωής και ότι οι ψυχές μας δεν είναι απομονωμένες ή ξεχωριστές από το περιβάλλον μας. Η Οικοψυχολογία παρέχει στα άτομα μια ευκαιρία να εξερευνήσουν τη σχέση τους με τη φύση – έναν τομέα που μπορεί να αγνοηθεί σε πολλούς άλλους τύπους ψυχοθεραπείας. Ενώ ορισμένοι επαγγελματίες διδάσκουν και ασκούν αποκλειστικά την οικοψυχολογία, άλλοι επαγγελματίες ψυχικής υγείας ενσωματώνουν πτυχές της οικοθεραπείας στις υπάρχουσες πρακτικές τους. Δεδομένου ότι η οικοθεραπεία είναι ένας όρος ομπρέλα για προσεγγίσεις στη θεραπεία που βασίζονται στη φύση, οι τύποι παρεμβάσεων που χρησιμοποιούνται είναι πολλές. Ορισμένες δραστηριότητες πραγματοποιούνται με την καθοδήγηση ενός θεραπευτή ενώ άλλες εκτελούνται μεμονωμένα. Ορισμένες παρεμβάσεις γίνονται σε ομάδες, ενώ άλλες απαιτούν ρύθμιση "one-on-one". Επιπλέον, ενώ κάποιες συνεδρίες οικοθεραπείας πραγματοποιούνται εντός των ορίων ενός γραφείου, γίνεται συχνά προσπάθεια να διεξαχθούν συνεδρίες σε φυσικά περιβάλλοντα όπου είναι δυνατόν. Ορισμένες από τις πιο κοινές δραστηριότητες οικοθεραπείας είναι: Διαλογισμός στη φύση, Θεραπευτική καλλιέργεια, Θεραπεία με ζώα, Σωματική άσκηση στη φύση, Συμμετοχή σε δραστηριότητες αποκατάσταση ή διατήρησης του φυσικού περιβάλλοντος. Το μάθημα θα προσφέρει στους εκπαιδευόμενους τεκμηριωμένες προσεγγίσεις για τη μετατροπή της ανθρώπινης σχέσης με την φύση στην υπηρεσία της θεραπείας και της ευημερίας. Αυτές οι βαθιές προσεγγίσεις, περιλαμβάνουν πρακτικές παρεμβάσεις και κατευθυντήριες γραμμές για την πραγματοποίηση θεραπευτικών εργασιών σε εξωτερικούς εσωτερικούς χώρους που μπορούν να εφαρμοστούν σε ατομικό αλλά και κοινωνικό επίπεδο. Η οικοψυχολογία και η οικοθεραπεία εξακολουθούν να

είναι σχετικά αναδυόμενα πεδία.

Σημείωση: Διάφορα ιδρύματα προσφέρουν σύντομα μαθήματα οικοψυχολογίας, που κυμαίνονται από μερικούς μήνες έως και ένα χρόνο. Για παράδειγμα, το πανεπιστήμιο Naropa και το Πανεπιστήμιο της Αντιόχειας προσφέρουν μαθήματα οικοψυχολογίας ως μέρος του προγράμματος σπουδών τους. Το Πανεπιστήμιο JFK στο Σαν Φρανσίσκο προσφέρει επίσης ένα ετήσιο πρόγραμμα πιστοποίησης οικοθεραπείας.

Διαπολιτισμική Επικοινωνία στον τομέα της περιβαλλοντικής υγείας

Στη σημερινή ολοένα και πιο παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, οι πολίτες καλούνται να ανταποκριθούν στην πολυπλοκότητα της επικοινωνίας σε διαφορετικά πολιτιστικά και γεωγραφικά περιβάλλοντα.

Οι ιδέες που έχουν οι άνθρωποι σχετικά με την υγεία, τις γλώσσες που χρησιμοποιούν, τις δεξιότητες γραμματισμού στον τομέα της υγείας και τα περιβάλλοντα επικοινωνίας τους σχετικά με την υγεία αντικατοπτρίζουν τον πολιτισμό τους. Η αποτελεσματική επικοινωνία μπορεί να ενισχυθεί όταν αναγνωρίζονται και γεφυρώνονται πολιτισμικές διαφορές που μπορούν να συμβάλουν θετικά σε αυτή. Ο πολιτισμός είναι ένας τρόπος σκέψης και διαβίωσης, ένα σύνολο από στάσεις, αξίες, κανόνες και πεποιθήσεις που διδάσκονται και ενισχύονται από άλλα μέλη της ομάδας. Αυτό το σύνολο βασικών υποθέσεων και λύσεων στα προβλήματα του κόσμου είναι ένα κοινό σύστημα που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά για να εξασφαλίσει την επιβίωση. Μια κουλτούρα αποτελείται από έγγραφες και γραπτές αρχές και νόμους που καθοδηγούν τον τρόπο με τον οποίο ένα άτομο αλληλεπιδρά με τον έξω κόσμο. Τα μέλη μιας κουλτούρας μπορούν να αναγνωριστούν από το γεγονός ότι έχουν κάποια ομοιότητα. Μπορεί να είναι ενωμένοι με θρησκεία, γεωγραφία, φυλή ή εθνότητα. Ως μέρος μιας πολιτιστικής ομάδας, οι άνθρωποι μαθαίνουν κανόνες επικοινωνίας, όπως ποιος επικοινωνεί με ποιον, πότε και πού μπορεί να μεταδοθεί κάτι όπως και τι να επικοινωνήσει. Τα μέλη μιας πολιτιστικής ομάδας μαθαίνουν επίσης μία ή περισσότερες γλώσσες που διευκολύνουν την επικοινωνία μέσα στην ομάδα. Η διαπολιτισμική επικοινωνία αναφέρεται στην επικοινωνία μεταξύ ανθρώπων που έχουν διαφορές σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα: μορφές εργασίας, ηλικία, εθνικότητα, φυλή, φύλο, σεξουαλικό προσανατολισμό κλπ., δηλαδή πως οι άνθρωποι που ανήκουν σε διαφορετικούς πολιτισμούς επικοινωνούν μεταξύ τους.

Η διαπολιτισμική επικοινωνία δημιουργεί ένα αίσθημα εμπιστοσύνης και επιτρέπει τη συνεργασία.

Μερικές φορές, όμως, η γλώσσα μπορεί να εμποδίσει την επιτυχή επικοινωνία. Όταν οι άνθρωποι και οι οργανώσεις προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν την ορολογία τους, σε άλλα πλαίσια και με άτομα εκτός της ομάδας, η επικοινωνία συχνά αποτυγχάνει και δημιουργεί παρεξηγήσεις και εμπόδια στην κατανόηση μιας κατάστασης. Όταν δύο άνθρωποι διαφορετικών πολιτισμών συναντούν ο ένας τον άλλον, δεν έχουν μόνο διαφορετικό πολιτισμικό υπόβαθρο, αλλά και τα συστήματα της ομιλίας τους είναι διαφορετικό. Παραδείγματος χάρη, οι γιατροί, οι επιδημιολόγοι και άλλοι

εργαζόμενοι στον τομέα της δημόσιας υγείας και της υγειονομικής περίθαλψης ανήκουν σε επαγγελματικές κουλτούρες με τις δικές τους γλώσσες, οι οποίες συχνά δεν αποτελούν την καθημερινή γλώσσα των περισσότερων ανθρώπων. Όταν οι επαγγελματίες αυτοί θέλουν να μοιραστούν πληροφορίες, η ορολογία τους μπορεί να έχει ακόμη μεγαλύτερη επίδραση όταν η περιορισμένη παιδεία και οι πολιτισμικές διαφορές αποτελούν μέρος της ανταλλαγής επικοινωνίας με ασθενείς και άλλους εργαζόμενους στον τομέα της υγείας. Σε μεγαλύτερη κλίμακα, ένα έντονο φαινόμενο της επικαιρότητας που συνάδει με την εν λόγω θεματική περιλαμβάνει και τις ομάδες πληθυσμών που μεταναστεύουν εθελοντικά είτε εξαναγκάζονται από ευάλωτες καταστάσεις, όπως η φτώχεια ή εκτοπίζονται λόγω σύγκρουσης ή φυσικής καταστροφής, η μετανάστευση η οποία συνεπάγεται μεταξύ άλλων και σημαντικές προσαρμογές. Κατά τη διάρκεια της μετανάστευσης, οι άνθρωποι πρέπει να επαναπροσδιορίσουν προσωπικά, διαπροσωπικά, κοινωνικοοικονομικά, πολιτιστικά και γεωγραφικά όρια. Αυτό συνεπάγεται έναν επαναπροσδιορισμό της ατομικής, οικογενειακής, ομαδικής και συλλογικής ταυτότητας, των ρόλων και των συστημάτων αξιών και μπορεί να αποτελέσει πηγή άγχους για το άτομο, την οικογένεια και τις εμπλεκόμενες κοινότητες.

Στόχος του μαθήματος είναι η εισαγωγή των θεμελιωδών αρχών και θεμάτων της διαπολιτισμικής επικοινωνίας από διεπιστημονική σκοπιά καθώς και η ανάπτυξη αντίληψης και εκτίμησης διαφορετικών πολιτιστικών προοπτικών και αξιών.

Detailed description of the courses:

A SEMESTER

Foundations of Environmental Communication - Protecting Health

Human health and well-being are inextricably linked to the web of interactions that characterize life on this planet and the concept of communication plays a catalytic role in shaping the corresponding conditions. The natural environment affects humans and at the same time receives interventions from human societies. The modern way of life causes environmental and social problems resulting from the increased consumer demands of people. Current challenges include environmental degradation, climate change, antimicrobial resistance, etc. Global processes of social transformation, related to livelihoods, agri-food networks and the environment, are taking place both nationally and internationally. Such processes imply changes at different levels. The changes due to the challenges are leading to heated debates about "what is the right path" and "what needs to be done" to address these urgent conditions. This course emphasizes how to manage change through the prism of communication. The rate of environmental degradation requires citizens to participate in environmental decision-making. Every citizen must acquire the ability to understand environmental issues, understand the causes of problems and assess possible solutions as well as have participatory skills. This requires the development of a communication process between

citizens, administration, and specialists. Environmental Communication is the process that can ensure the promotion of the most appropriate decisions and legislation for the protection of the environment and the promotion of health. The ability of citizens to influence with their actions the public structure for the promotion of environmental health is emphasized throughout the course. The main purpose of the course is to provide trainees with specific information and critical evaluation skills regarding environmental problems. These skills will enable them to participate in decision-making processes, thus determining the quality of health and the environment in the decades to come.

Introduction to Epidemiology and Public Health for Communication Professionals

Based on the establishment of the multifactorial character of the health-disease model, the primacy of the subject of public health has expanded significantly to areas that directly or indirectly affect each other, such as the environment, nutrition, physical exercise, social behavior, etc. Based on the above, one of the main responsibilities of public health is to identify and address critical and constantly changing environmental and social conditions through the formulation of behaviours aimed at promoting health in a quality environment. The modern way of life has created, among other things, new data in the science of epidemiology. In this course, a specialized and in-depth analysis is attempted in the light of environmental epidemiology where it seeks to clarify the relationships that physical, chemical and biological factors have with human health. Thus, the course offers in-depth knowledge in epidemiology as the basic science that deals with the study of the distribution of various diseases and / or characteristics in human populations as well as with the investigation of the causative factors that shape or can influence these distributions. The etiological research concerns both the numerous diseases of unknown etiology and the study of specific epidemics, as well as therapeutic medicine, since treatment is essentially the cause of better prognosis. From observational studies to experimental studies, the aim is to determine the relationships between exposure (to biological agents, diet, etc.) and outcome (health status, disease, etc.). It is noted that the three important concepts that make up the epidemiological triangle are: agent, host and environment. Medical knowledge is being revised and enriched rapidly. The continuous updating of health professionals and responsible health professionals and their critical consideration of the published findings is imperative. Knowledge of general epidemiology is therefore essential, as more than half of the articles published in major international medical journals are based on epidemiological principles and methods. The course teaches the basic concepts, measures and study design required in epidemiology and public health in order for trainees to acquire the skills that will enable them to correctly process and reproduce scientific information.

Education and Health Promotion from School to Community

According to the World Health Organization, health promotion is defined as "the process that enables individuals and communities to increase control over factors that affect their health and thus improve their health. "Many of the factors that contribute, in the context of an ongoing interaction, to making people healthy or sick – such as income, social status, geographical area where they live, educational level, culture, political system – are partially/inadequately, and/or outside the scope of health promotion. Health promotion practices require a shift in emphasis from messages focused on disease prevention, a more ecological and holistic approach, taking into account the social, environmental and cultural contexts in which human populations live, work and perpetuate themselves (cities, families, workplaces, recreation and communities). An environment can be defined as a place or social context in which people participate in daily activities, in which environmental, organizational and personal factors interact with health and well-being. Good regulation can offer an opportunity to promote health and well-being, but lack of regulation can limit it. An integral element for health promotion is the policy of actions from preschool age and then the health education that a child receives through his education at school with the aim of forming correct attitudes and behaviors in order for adulthood and integration into the community to occur through the best conditions. In this course we focus on the analysis of settings, which may include family/household, educational spaces, workplaces, recreation, prisons, hospitals and communities. The course aims to understand the different theories that govern the relationships of their daily living in the environment with which they interact. At the same time, trainees are required to understand and then be able to implement those strategies that will ensure health promotion (Ottawa Charter, 1986) through the development of personal skills, the creation of a supportive environment, in health education, being the forerunner of health promotion based on the participation of local communities with the ultimate goal of exerting proper pressure for the formulation of new policies on public health issues and reorientation health services.

Communication Policy in Crisis Management

It is a given that humanity will often face the risk of possible crises and survival is based on existing knowledge and proven experience at all levels of their management both locally, nationally, European and globally. Political communication concerns the creation and exchange of ideas and opinions between citizens, civil servants, political institutions and related entities such as the media and how information can be used for political gain or to achieve political goals. This course aims to bridge science with policy-making for functioning communities in crisis situations. Initially, it introduces the field of crisis management in health, nutrition and environmental

issues. It then promotes the understanding of scientific issues related to crisis management and specifically in civil protection operations in cases of risk and disasters, but also adaptation to climate change. The relationship between the three processes of political communication is studied: production (how messages are developed and transmitted), content (what is contained in each message) and outcome (how messages are received and interpreted). The best communication ways are presented to quickly identify the possible cross-sectoral and interdisciplinary synergies and needs. Gaps in understanding and effective intervention in health, nutrition and environmental crisis management are highlighted. The scope includes understanding risk, disasters, communicating risk and developing a code of communication with all stakeholders. Finally, the important stages of the crisis management cycle are presented, which are prevention, risk reduction, preparedness, response and recovery to strengthen our resilience.

Project Management Communication Plan and Securing Funding

One of the most important elements catalytic for the success of a project is effective communication. Effective communication is synonymous with more efficient project management, but difficulties in its implementation are often encountered due to various factors such as the nature of the project, the structure of the organization, etc. In recent years, the field of project management and securing their funding in public health services has been the subject of intense concern of every society for various reasons. First, the progress of medicine and the discovery of new forms of health care treatment and interventions have increased the supply of health services. Second, longer life expectancy and an ageing population has exploded demand for health services. Thirdly, the multiplication of social problems has created budgetary dilemmas in the distribution of resources between the health sector and the other social sectors. Fourth, the increasing demand of citizens for effective coverage of health needs through the provision of high quality services has a significant impact on social policy. Fifth, many countries have received large numbers of migrants seeking medical care from the existing health service structure and sixth, the global economic crisis is asymmetrically pushing the ability to offer quality health services with reduced funds in benefits. The intense concern has raised interest in the study and review of the various management and financial issues of the Health sector. The course highlights where communication takes place and how within a project, the steps required for effective communication, the main obstacles to communication, how obstacles can be overcome, the importance of communication strategies in various working groups, the process of effective communication depending on the case study. Health systems could make better use of resources, whether through better procurement practices, wider use of generic products, better incentives for providers, or improved funding and

simpler administrative procedures. The development of an effective communication plan is explained based on the steps on how to determine communication requirements: What, Why, Who, Where, When and How. Anticipating possible failures, as well as successes, avoids unwanted surprises. The aim of the course is to instill in the trainees the basic principles of implementation of an effective project management and to ensure its funding through a successful communication plan in the field of Health Promotion.

B' SEMESTER

Communication Strategies on Health and Environment

Through the prism of the communicative approach, the critical interdependence of human health and well-being in relation to the quality of the environment is investigated and analyzed. The course structure combines a general ecological concern with specific elements related to personal and community health. The interdependence of environment and health encourages learners to become aware of how today's environmental issues determine the quality of our daily lives. This course presents the framework of a strategic approach aimed at effective communication regarding the protection and promotion of environmental health. This strategic approach is presented as a framework of principles for effective practice applied to a wide range of communication functions in order for learners to be able to put into practice a design that is understandable, valid and reliable. This framework, based on the basic principles of strategic communication of the World Health Organization -WHO, applies to the following categories – groups: People who make decisions about health care at family level (preventive examinations at a health care provider, daily healthy living, preventive methods of avoiding infectious diseases during travel, etc.) Health care providers who make decisions about screening, diagnosis, treatment, recommendations to patients (recommended vaccinations, counseling of vulnerable groups, etc. Policy makers at national and international level (investing in training public health specialists, setting up emergency centres, funding health promotion programmes, etc.) Municipalities and communities that make decisions about common areas and related activities and services that take place there (cleaning of public spaces, creation of specially designed walking and exercise areas within residential areas, etc.) International organizations and stakeholders that make decisions regarding the funding and implementation of health programs (assisting countries with inadequate health systems by supporting funding programs to reduce chronic diseases, supporting health promotion research programs, etc.) Health professionals who make decisions about programmes, coordination, resources and partnerships at national and international level. The framework is organised according to the 6 principles of ensuring the correct communication approach according to the WHO where they should be at the core of the respective activities: 1.Accessibility, 2.Effectiveness, 3.Reliability, 4.Relevancy, 5.Timeliness,

6.Understandability.The purpose of the strategic framework is for environmental health decision-makers and their respective target audiences to be trained and adapted at the same time. For this reason, the ability of citizens – in this case the public, to influence the public structure with their actions is emphasized throughout the course. The main purpose of the course is to provide trainees with specific information and critical evaluation skills regarding environmental problems. These skills will enable them to participate in decision-making processes, thus determining the quality of health and the environment in the decades to come.

Health Communication and Mass Media

Today more than ever, health is one of the main topics covered by the media. Good health is a primary concern for all of us, and maintaining it involves many and varied aspects, including economic data. Thus, the public finds themselves immersed in a veritable sea of health-related news from many different sources, often without the means to discern what is really useful or important, or to understand the true meaning of the messages, or even to appreciate their accuracy. Many demographic surveys have identified the media as the main source of public health information. The impact on coverage of citizens' knowledge, perceptions and behaviours can be analysed from two perspectives: the great power of the media to disseminate information by shaping public opinion and the possibility of disinformation from inaccurate or unreliable information. These results are due not only to the possible information overload but also to the poor quality of information in terms of correctness, reliability, understanding, usefulness, balance and independence, which often cannot be properly assessed by the public due to limited health literacy. Media campaigns are widely used to expose high percentages of large populations to messages through common uses of existing media, such as television, radio and newspapers. Therefore, exposure to such messages is generally passive. Such campaigns often compete with factors such as widespread product marketing, strong social norms, and behaviors driven by addiction or habit. In cases of crises or emergencies, the media may create a "communication storm", which draws attention to a single health problem, such as AIDS, SARS, bird flu, etc. Understanding how the media works is a prerequisite for achieving cooperation between those who control access to media time and space to improve coverage of issues health care about which the public needs and often wishes to be informed. In this course, results of media campaigns in the context of various health risk behaviours (e.g. smoking, alcohol, drugs, heart disease risk factors, gender-related behaviours, road safety, cancer control and prevention, child survival and organ or blood donation) are presented. Mass media campaigns can bring about positive changes or prevent negative changes in health-related behaviours of the population. At the same time, the contribution of the aforementioned results is evaluated, as well as the simultaneous availability of the required services and

products, the availability of community programs and policies supporting behavior change.

Technology and Digital Design in Health Communication

Digital design in health communication examines the strategic use of digital technologies for communication professionals. This course deals with how to use the Internet and social media to reach different citizens and how to integrate digital with traditional communication campaigns. Courses include effective online planning and strategy, public relations in the digital age, use of digital and social media, and digital strategy design. Digital communication tools are an important part of the modern communication space. Learners will examine how social media is used in healthcare and why its effective use has become a prerequisite for many health professionals. You will gain the required knowledge of the value and importance of traditional, social and emerging digital media practice in the field of health communication. At the same time, they will be able to design communication strategies and methods that use digital and visual information to influence the public or influence change in health-related issues and issues as well as to analyse, synthesize, interpret and present health and scientific information for public consumption using clear and concise messages. The ultimate goal is to understand how learners will manage to transmit through digital design a message to social media, websites, mobile applications, videos, in order to achieve a well-designed health promotion campaign through technology.

Ecotherapy: From theory to practice

Research shows that spending too much time indoors and not taking regular trips to nature can have negative effects on health and well-being. Ecotherapy, also known as physiotherapy or green therapy, is the applied practice of the emerging field of ecopsychology, developed by Theodore Roszak. In recent decades there has been increasing interest in the therapeutic potential of nature and interest in the potential of "green interventions" for the benefit of mental health. Ecotherapy, in many cases, stems from the belief that humans are part of the fabric of life and that our souls are not isolated or separate from our environment. Ecopsychology provides individuals with an opportunity to explore their relationship with nature – an area that can be overlooked in many other types of psychotherapy. While some practitioners teach and practice ecopsychology exclusively, other mental health professionals incorporate aspects of ecotherapy into their existing practices. Since ecotherapy is an umbrella term for nature-based approaches to therapy, the types of interventions used are many. Some activities are carried out under the guidance of a therapist while others are performed individually. Some interventions are done in groups, while others require a "one-on-one" setting. In addition, while some ecotherapy sessions take place within the confines of an office, an effort is often made to conduct sessions in natural settings whenever possible. Some of the most common ecotherapy activities are: Meditation in

nature, Therapeutic cultivation, Animal therapy, Physical exercise in nature, Participation in activities to restore or preserve the natural environment. The course will offer learners evidence-based approaches to transforming the human relationship with nature in the service of healing and well-being. These profound approaches include practical interventions and guidelines for carrying out therapeutic work outdoors that can be applied on an individual as well as a social level. Ecopsychology and ecotherapy are still relatively emerging fields.

Intercultural Communication in the field of environmental health

In today's increasingly globalised society, citizens are called upon to respond to the complexity of communication in different cultural and geographical contexts. The ideas people have about health, the languages they use, their health literacy skills and their health communication environments reflect their culture. Effective communication can be enhanced when cultural differences that can contribute positively to it are identified and bridged. Culture is a way of thinking and living, a set of attitudes, values, rules and beliefs that are taught and reinforced by other members of the group. This set of basic assumptions and solutions to the world's problems is a common system passed down from generation to generation to ensure survival. A culture consists of unwritten and written principles and laws that guide how a person interacts with the outside world. Members of a culture can be identified by the fact that they have some similarity. They may be united by religion, geography, race or ethnicity. As part of a cultural group, people learn rules of communication, such as who communicates with whom, when and where something can be transmitted, and what to communicate. Members of a cultural group also learn one or more languages that facilitate communication within the group. Intercultural communication refers to communication between people who have differences in any of the following: forms of work, age, ethnicity, race, gender, sexual orientation, etc., i.e. how people belonging to different cultures communicate with each other.

Intercultural communication creates a sense of trust and allows collaboration, but sometimes language can hinder successful communication. When people and organizations try to use their terminology, in other contexts and with people outside the group, communication often fails and creates misunderstandings and barriers to understanding a situation. When two people of different cultures meet each other, they not only have different cultural backgrounds, but also their speech systems are different. For example, doctors, epidemiologists and other public health and healthcare workers belong to professional cultures with their own languages, which are often not the everyday language of most people. When these professionals want to share information, their terminology can have an even greater impact when limited literacy and cultural differences are part of sharing communication with patients and other health workers. On a larger scale, a strong topical

phenomenon consistent with this theme includes population groups that migrate voluntarily or are forced by vulnerable situations such as poverty or displaced by conflict or natural disaster, which entails, inter alia, significant adjustments. During migration, people need to redefine personal, interpersonal, socioeconomic, cultural and geographical boundaries. This entails a redefinition of individual, family, group and collective identity, roles and value systems and can be a source of stress for the individual, family and the communities involved. The aim of the course is to introduce the fundamental principles and issues of intercultural communication from an interdisciplinary perspective as well as to develop perception and appreciation of different cultural perspectives and values.

Άρθρο 7

Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία (Μ.Δ.Ε.)

Ο/Η μεταπτυχιακός φοιτητής/τρια προβλέπεται να εκπονήσει και να υποστηρίξει με επιτυχία τη μεταπτυχιακή διπλωματική του/της εργασία στο τρίτο εξάμηνο σπουδών. Ο μεταπτυχιακός φοιτητής έχει δικαίωμα αίτησης ανάληψης Μ.Δ.Ε. εφόσον έχει ολοκληρώσει με επιτυχία τα μαθήματα του προγράμματος σπουδών, εκτός εάν άλλως αποφασίσει το αρμόδιο κατά περίπτωση όργανο. Το θέμα της Μ.Δ.Ε. πρέπει να εντάσσεται στο αντικείμενο του Π.Μ.Σ. με έμφαση στην Περιβαλλοντική Επικοινωνία.

Ειδικότερα θέματα εκπόνησης Μ.Δ.Ε. ορίζονται από τον Οδηγό Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας του Π.Μ.Σ., ο οποίος περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

1. Τον εκπαιδευτικό σκοπό της Μ.Δ.Ε.,
2. τα στάδια υποβολής της Μ.Δ.Ε.,
3. τα πεδία ερευνητικού ενδιαφέροντος,
4. τα στάδια διενέργειας της Μ.Δ.Ε.,
5. την αλλαγή τίτλου Μ.Δ.Ε.
6. τις καλές πρακτικές σύνταξης του κειμένου και της ηλεκτρονικής ή έντυπης ανάγνωσης της Μ.Δ.Ε.,
7. την μελέτη και εύρεση βιβλιογραφικών πηγών,
8. την σύνταξη των ερευνητικών εργασιών,
9. τα κριτήρια αξιολόγησης της Μ.Δ.Ε.,
10. την αλλαγή επιβλέποντα.

Εναλλακτικά, παρέχεται η δυνατότητα πραγματοποίησης πρακτικής άσκησης σε χώρους με αντικείμενο συναφές με το γνωστικό αντικείμενο του Π.Μ.Σ. και να καταθέσει ο/η μεταπτυχιακός φοιτητής/τρια τεχνική έκθεση σύμφωνη με τις ακαδημαϊκές προδιαγραφές μιας εργασίας.

Άρθρο 8

Οργάνωση με τη χρήση μεθόδων σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης

Η οργάνωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας γίνεται με συνδυασμό μέσων εξ αποστάσεως και δια ζώσης (μικτή μέθοδος/blended teaching and learning) εκπαίδευσης. Το ποσοστό των διδακτικών ωρών που γίνεται με μέσα (σύγχρονης ή/και ασύγχρονης) εξ αποστάσεως εκπαίδευσης θα είναι σύμφωνα με της με της αριθμ. 18137/Ζ1/16.2.2023 κοινής υπουργικής απόφασης και με τον νόμο 4957/2022.

Όλα τα μαθήματα του Π.Μ.Σ. αλλά και άλλες εκπαιδευτικές δραστηριότητες μπορεί να πραγματοποιούνται

με τη χρήση «Σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης» εφόσον από τη φύση τους δεν εμπεριέχουν εργαστηριακή άσκηση για τη διεξαγωγή της οποίας απαιτείται η συμμετοχή των φοιτητών με φυσική παρουσία. «Σύγχρονη εξ αποστάσεως εκπαίδευση» είναι η εκπαιδευτική μέθοδος μέσω τεχνολογικής διαμεσολάβησης (περιβάλλον τηλεδιάσκεψης) όπου διδάσκων και διδασκόμενοι αλληλεπιδρούν σε διαφορετικό χώρο, αλλά στον ίδιο χρόνο με δυνατότητα αμφίδρομης επικοινωνίας και διαμοίρασης πολυτροπικού περιεχομένου (διαφάνειες, video κ.λπ.) σε πραγματικό χρόνο.

Το ποσοστό της διδασκαλίας που δύναται να πραγματοποιείται θα γίνεται με τη χρήση «Σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης» μπορεί να ανέλθει σε σύνολο 72 πιστωτικών μονάδων. Κάθε μάθημα περιλαμβάνει τουλάχιστον μια εναρκτήρια δια ζώσης διδασκαλία (με στόχο τη γνωριμία και τον προσανατολισμό στο μάθημα - περιγραφή, στόχοι, δραστηριότητες, εργαστήρια, εργασίες), μια ενδιάμεση δια ζώσης διδασκαλία (με στόχο διαμορφωτικό ως προς την πορεία του μαθήματος, τις εργασίες, κ.λπ.) και άλλη μια τελική δια ζώσης (με στόχο την τελική ολική αξιολόγηση του μαθήματος).

Για τις ανάγκες της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης θα αξιοποιηθούν τα συστήματα MS TEAMS και το Σύστημα Διαχείρισης Ηλεκτρονικής Τάξης Moodle του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Το σύστημα MS TEAMS θα αξιοποιηθεί για τις σύγχρονες συνεδρίες τηλεδιάσκεψης και εικονικής ηλεκτρονικής τάξης. Το σύστημα MS TEAMS υποστηρίζει:

- Οπτική και ηχητική επικοινωνία σε πραγματικό χρόνο με τη χρήση κατάλληλου εξοπλισμού (ηλεκτρονικού υπολογιστή με κάμερα, μικρόφωνα, ηχεία, ακουστικά) ώστε διδασκων και διδασκόμενοι να μπορούν να έχουν φωνητική και οπτική επικοινωνία ενώ βρίσκονται σε διαφορετικούς χώρους,
- χρήση και διαμοίραση εφαρμογών και κειμένων (application and document sharing),
- χρήση και διαμοίραση ηλεκτρονικού πίνακα,
- πρόσβαση σε χώρους συζήτησης (chat rooms) τόσο μεταξύ διδασκοντος όσο και μεταξύ διδασκόμενων για συνεργασία ανταλλαγή απόψεων και εκπόνηση κοινών εργασιών,
- δωμάτια συνεργασίας (Breakout sessions) για την οργάνωση ομαδικών δραστηριοτήτων.

Το Σύστημα Διαχείρισης Ηλεκτρονικής Τάξης Moodle του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής αποτελεί το κεντρικό σημείο πρόσβασης σε όλες τις υπηρεσίες εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Όλα τα μαθήματα του ΠΜΣ φιλοξενούνται στο Moodle και το περιεχόμενό τους είναι κατάλληλα οργανωμένο από τον υπεύθυνο καθηγητή ανά θεματική ενότητα ή εβδομάδα διάλεξης και περιέχει τις διαφάνειες, ασκήσεις, βίντεο, τεστ, κ.λπ. καθώς και τους συνδέσμους για τις αντίστοιχες σύγχρονες εξ αποστάσεως συνεδρίες του κάθε μαθήματος. Κάθε μάθημα περιέχει φόρουμ ανακοινώσεων (αφορά τις ανακοινώσεις προς τους/τις φοιτητές/τριες από το διδακτικό προσωπικό) και φόρουμ συζητήσεων και επίλυσης αποριών στο οποίο μπορούν να συμμετέχουν όλοι οι φοιτητές/τριες. Ενδεικτικά εργαλεία που παρέχονται στους διδασκοντες μέσα από το Σύστημα Διαχείρισης Ηλεκτρονικής Τάξης Moodle είναι τα ακόλουθα:

· Εργαλεία δημιουργίας διαδραστικού περιεχομένου (H5P).

- Δημιουργία τεστ (online quiz).
- Ανάθεση εργασιών (είτε ατομικές, είτε ομαδικές).
- Ομάδες συζητήσεων (forum).
- Άμεσα μηνύματα (chat).
- Δημιουργία ιστοτόπων συνεργατικού χαρακτήρα (wikis).

- Ιστολόγια (blogs).
- Ερωτηματολόγια για τη συλλογή δεδομένων.
- Ημερολόγιο, Βαθμολόγιο, κλπ.

Η οργάνωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας με μεθόδους εξ αποστάσεως εκπαίδευσης εξασφαλίζει την προσβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες

Άρθρο 9

Αξιολόγηση φοιτητών – Εξετάσεις

Στην αρχή κάθε εξαμήνου και πριν την έναρξη των μαθημάτων του Π.Μ.Σ. ανακοινώνεται στους μεταπτυχιακούς φοιτητές το ακαδημαϊκό ημερολόγιο του Π.Μ.Σ, το οποίο καθορίζεται με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος, μετά από εισήγηση της Σ.Ε. Στο ακαδημαϊκό ημερολόγιο του Π.Μ.Σ. αναγράφονται οι ημερομηνίες έναρξης και λήξης των εξαμήνων, οι αργίες, καθώς και οι ημερομηνίες των εξετάσεων.

Η Συντονιστική Επιτροπή καταρτίζει και ανακοινώνει εγκαίρως το ωρολόγιο πρόγραμμα των εξετάσεων κάθε εξεταστικής περιόδου και όχι αργότερα από δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη των εξετάσεων.

Δύναται να υπάρχει επαναληπτική εξεταστική περίοδος.

Η αξιολόγηση των μεταπτυχιακών φοιτητών και η επίδοσή τους στα μαθήματα που υποχρεούνται να παρακολουθήσουν στο πλαίσιο του Π.Μ.Σ. πραγματοποιείται με γραπτές ή προφορικές εξετάσεις ή με εκπόνηση εργασιών καθ' όλη τη διάρκεια του εξαμήνου. Ο τρόπος αξιολόγησης περιγράφεται στο περίγραμμα του κάθε μαθήματος. Η επίδοση σε κάθε μάθημα αξιολογείται από τον/ους διδάσκοντα/ες και βαθμολογείται με την ισχύουσα, για τους προπτυχιακούς φοιτητές, κλίμακα βαθμολογίας. Συγκεκριμένα, οι βαθμοί που δίδονται, κυμαίνονται από μηδέν (0) μέχρι δέκα (10). Προβιβάσιμοι βαθμοί είναι το πέντε (5) και οι μεγαλύτεροί του. Για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών ή συνθηκών που ανάγονται σε λόγους ανωτέρας βίας δύναται η χρήση ηλεκτρονικών μέσων για την αξιολόγηση των μαθημάτων υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζεται το αδιάβλητο της διαδικασίας της αξιολόγησης.

Δύναται να εφαρμόζονται εναλλακτικές μέθοδοι για την αξιολόγηση φοιτητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, όπως προβλέπεται στον Εσωτερικό Κανονισμό του ΠΑ.Δ.Α.

Για τη βελτίωση της βαθμολογίας των μεταπτυχιακών φοιτητών δύναται η επανεξέταση σε ένα μόνο μάθημα, στο οποίο έχει εξεταστεί επιτυχώς, σε εξεταστική περίοδο που περιλαμβάνεται το συγκεκριμένο μάθημα, κατόπιν αίτησης του φοιτητή στη γραμματεία του ΠΜΣ εντός 10 ημερών από την ανακοίνωση της βαθμολογίας.

Αν ο/η μεταπτυχιακός/η φοιτητής/τρια αποτύχει περισσότερες από τρεις (3) φορές στο ίδιο μάθημα, δύναται να ζητήσει, με αίτησή του προς τον Διευθυντή του ΠΜΣ, να αξιολογηθεί από τριμελή επιτροπή, η οποία αποτελείται από διδακτικό προσωπικό του ίδιου ή άλλου Τμήματος του ΠΑ.Δ.Α., με γνωστικό αντικείμενο ίδιο ή συναφές με αυτό του προς εξέταση μαθήματος, στην οποία δεν μπορεί να συμμετέχει ο/η διδάσκων/ούσα του μαθήματος. Αν ο Διευθυντής του ΠΜΣ δεν ορίσει τα μέλη της επιτροπής εντός ενός (1) μηνός από την υποβολή της αίτησης, ο φοιτητής δύναται να ζητήσει τον ορισμό τους από τον Πρόεδρο του Τμήματος.

Άρθρο 10

Πρακτική Άσκηση

Στο Πρόγραμμα Σπουδών του ΠΜΣ πραγματοποιείται εναλλακτικά της συγγραφής διπλωματικής εργασίας, πρακτική άσκηση 30 πιστωτικών μονάδων ECTS- 500 τουλάχιστον ώρες συνολικός φόρτος εργασίας σε χώρους περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και δραστηριότητας, εναλλακτικά της συγγραφής διπλωματικής εργασίας. Προτείνεται η πρακτική να γίνεται μέσα από την Ακαδημία Περιβαλλοντικών Εκπαιδευτών της Ειδικής Μονάδας Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, Αγωγής και Επικοινωνίας.

Στόχος της Ακαδημίας Περιβαλλοντικών Εκπαιδευτών είναι η πρωτοπόρος εκπαίδευση που βασίζεται στις ανάγκες εξειδίκευσης όσων εκπαιδεύουν στο πεδίο της Περιβαλλοντικής Ευαισθητοποίησης.

Η Ακαδημία Περιβαλλοντικών Εκπαιδευτών καινοτομεί στην εκπαίδευση της νέας γενιάς περιβαλλοντικών εκπαιδευτών. Οι εκπαιδευόμενοι αποκτούν γνώσεις και δεξιότητες ώστε να είναι ικανοί να συνεισφέρουν με επιτυχία σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος, σε Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, κρουαζιερόπλοια, μουσεία, κήπους (σχολικούς, βοτανικούς, ζωολογικούς) και στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Συνεπώς οι συμμετέχοντες θα ενταχθούν στην τυπική, μη τυπική και άτυπη προώθηση υπεύθυνης περιβαλλοντικής συμπεριφοράς.

Το πρόγραμμα της Θερινής Ακαδημίας δομείται σε 6 θεματικές ενότητες με βάση τις αρχές που ορίζει το πρότυπο περιβαλλοντικής εκπαίδευσης της National American Association of Environmental Educators (NAAEE).

Η δομή του προγράμματος σε θεματικές ενότητες:

Θεματική Ενότητα 1: Περιβαλλοντική Παιδεία

Θεματική Ενότητα 2: Θεμέλια Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης

Θεματική Ενότητα 3: Επαγγελματικές Ευθύνες του Περιβαλλοντικού Εκπαιδευτή

Θεματική Ενότητα 4: Σχεδιασμός και εφαρμογή Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης

Θεματική Ενότητα 5: Ενίσχυση της μάθησης και προώθηση της συμμετοχής

Θεματική Ενότητα 6: Εκτίμηση και αξιολόγηση

Στα πλαίσια των παραπάνω θεματικών ενότητων, πραγματοποιούνται διαλέξεις, ειδικές ομιλίες και διαδραστικές πρακτικές (ασκήσεις προσομοίωσης αντιμετώπισης της θαλάσσιας ρύπανσης, παιχνίδια ρόλων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τους περιβαλλοντικούς

πρόσφυγες, κ.ά.), σε ειδικά διαμορφωμένες εγκαταστάσεις. Επίσης, πραγματοποιούνται εκδρομές με σκάφη και μαθήματα εν πλω.

Οι διδάσκοντες και οι διδάσκουσες του προγράμματος είναι μέλη ΔΕΠ τμημάτων ΑΕΙ, εξειδικευμένοι εκπρόσωποι του Δημόσιου Φορέα, ειδικοί περιβαλλοντικοί επιστήμονες, εκπρόσωποι μεγάλων Περιβαλλοντικών Οργανώσεων, επαγγελματίες δημοσιογράφοι, φωτογράφοι, σκηνοθέτες και ψυχολόγοι.

Με το πέρας των προβλεπόμενων ωρών οι φοιτητές συγγράφουν τεχνική έκθεση Πρακτικής Άσκησης που την υποβάλλουν στον/στην Διευθυντή/ντρια του Π.Μ.Σ.

Με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος ανά ακαδημαϊκό έτος ορίζονται:

α) Ο Υπεύθυνος Πρακτικής Άσκησης, ο οποίος είναι διδάσκων του Π.Μ.Σ. [μέλος Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) ή Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.ΔΙ.Π.) ή Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) ή Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) κ.ά.], έχει ως αντικείμενο τη γενική εποπτεία της εκπαιδευτικής διαδικασίας της πρακτικής άσκησης στο πλαίσιο του προγράμματος σπουδών, τον συντονισμό των Εποπτών Πρακτικής Άσκησης και των φορέων υποδοχής.

β) Η Επιτροπή Πρακτικής Άσκησης, η οποία αποτελείται από μέλη Δ.Ε.Π. ή Ε.ΔΙ.Π. ή Ε.Ε.Π. ή Ε.Τ.Ε.Π. διδασκόντων του Π.Μ.Σ., στην οποία προΐσταται ο Υπεύθυνος Πρακτικής Άσκησης, με αντικείμενο την αξιολόγηση των αιτήσεων των φοιτητών που επιθυμούν να διεξάγουν πρακτική άσκηση, εάν αυτή δεν είναι υποχρεωτική, τον συντονισμό των δραστηριοτήτων που αφορούν στην πρακτική άσκηση φοιτητών, την επίλυση προβλημάτων, τον ορισμό Επόπτη ανά πρακτικά ασκούμενο/η φοιτητή/τρια, τη σύνταξη και υποβολή ετήσιας έκθεσης για την υλοποίηση και αξιολόγηση του προγράμματος πρακτικής άσκησης προς τη Συνέλευση του Τμήματος ή την Ε.Π.Σ., καθώς και την υποβολή εισηγήσεων για την τροποποίηση του προγράμματος σπουδών σε ό,τι αφορά τα θέματα πρακτικής άσκησης.

Ο Υπεύθυνος και η Επιτροπή Πρακτικής Άσκησης δύνανται να είναι κοινοί για όλα ή για έναν αριθμό προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών του ίδιου Τμήματος.

Ο Επόπτης είναι αρμόδιος για την καθοδήγηση και υποστήριξη των φοιτητών καθ' όλη τη διαδικασία της πρακτικής άσκησης σε φορείς υποδοχής, την επικοινωνία με τους φορείς υποδοχής για την επίτευξη των επιδιωκόμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων και την ενημέρωση του Υπευθύνου και της Επιτροπής Πρακτικής Άσκησης. Ως Επόπτες είναι δυνατόν να οριστούν διδάσκοντες του Π.Μ.Σ.

Άρθρο 11

Δικαιώματα και Υποχρεώσεις φοιτητών - Διαγραφή Μεταπτυχιακού Φοιτητή.

11.1. Δικαιώματα Φοιτητή

Οι μεταπτυχιακοί/ες φοιτητές/τριες έχουν όλα τα δικαιώματα και τις παροχές που προβλέπονται και για τους φοιτητές του πρώτου κύκλου σπουδών, πλην του δικαιώματος παροχής δωρεάν διδακτικών συγγραμμάτων. Οι μεταπτυχιακοί/κές φοιτητές/τριες δύνανται να χρησιμοποιούν την υπάρχουσα υλικοτεχνική υποδομή

του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, η οποία περιλαμβάνει χώρους διδασκαλίας κατάλληλα εξοπλισμένους με σύγχρονα μέσα διδασκαλίας και Η/Υ, τη Βιβλιοθήκη, και τις εγκαταστάσεις του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές που δεν έχουν άλλη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, δικαιούνται πλήρη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ.) με κάλυψη των σχετικών δαπανών από τον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 33 του ν. 4368/2016 (Α' 83), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές δικαιούνται δωρεάν σίτιση με βάση την ατομική και οικογενειακή οικονομική τους κατάσταση και την εντοπιότητά τους.

Οι μεταπτυχιακοί/ες φοιτητές/τριες δύνανται να διεκδικήσουν εξωτερική χρηματοδότηση των σπουδών τους από διάφορα Ιδρύματα ή φορείς του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και Ερευνητικά Ινστιτούτα.

Οι μεταπτυχιακοί/ες φοιτητές/τριες δύνανται να καλύπτονται οικονομικά από χρηματοδοτούμενα προγράμματα έρευνας στα οποία συμμετέχουν. Οι σχετικές λεπτομέρειες ορίζονται με απόφαση της Σ.Ε., ύστερα από εισήγησή του/της Διευθυντή/ντριας του Π.Μ.Σ.

Οι μεταπτυχιακοί/ες φοιτητές/τριες μπορούν να συμμετάσχουν στα προγράμματα ανταλλαγής φοιτητών/τριών (π.χ. ERASMUS) του Πανεπιστημίου ή σε άλλα ερευνητικά προγράμματα αλλοδαπών Α.Ε.Ι., στο πλαίσιο διακρατικών συμφωνιών του Τμήματος με ομοταγή ιδρύματα και να εγγράφονται σε αυτά ως φιλοξενούμενοι φοιτητές/τριες.

Το Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας οφείλει να εξασφαλίζει υποχρεωτικά στους/στις μεταπτυχιακούς/κές φοιτητές/τριες με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες προσβασιμότητα στα προτεινόμενα προγράμματα και την διδασκαλία ή άλλες διευκολύνσεις σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

11.2. Υποχρεώσεις Φοιτητή

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές υποχρεούνται να ανανεώνουν την εγγραφή τους στην αρχή κάθε διδακτικού εξαμήνου. Η ανανέωση γίνεται στην αρχή κάθε εξαμήνου, μέσα σε προθεσμίες που ορίζονται από τα αρμόδια. Αναλυτικότερα, οι μεταπτυχιακοί φοιτητές/τριες έχουν τις παρακάτω υποχρεώσεις:

- Να παρακολουθούν ανελλιπώς τα μαθήματα του ισχύοντος προγράμματος σπουδών.

- Να υποβάλλουν τις απαιτούμενες εργασίες μέσα στις καθορισμένες προθεσμίες.

- Να προσέρχονται στις προβλεπόμενες εξετάσεις.

- Να δηλώνουν υπεύθυνα ότι η διπλωματική εργασία δεν αποτελεί προϊόν λογοκλοπής ούτε στο σύνολο ούτε σε επιμέρους τμήματα αυτής.

- Να καταβάλλουν τα προβλεπόμενα τέλη φοίτησης, όπως ορίζεται στον Εσωτερικό Κανονισμό του Π.Μ.Σ.

- Να σέβονται και να τηρούν τον Κανονισμό Μεταπτυχιακών Σπουδών, τις αποφάσεις των οργάνων του Π.Μ.Σ., του Τμήματος και του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, καθώς και την ακαδημαϊκή δεοντολογία.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές καλούνται να συμμετέχουν και να παρακολουθούν σεμινάρια, συζητήσεις, συνέδρια/

ημερίδες με γνωστικό αντικείμενο συναφές με αυτό του Π.Μ.Σ., διαλέξεις ή άλλες επιστημονικές εκδηλώσεις του Π.Μ.Σ. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές δύναται να ασκούν επικουρικό διδακτικό έργο σε προγράμματα σπουδών πρώτου κύκλου. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές εκδίδουν ακαδημαϊκή ταυτότητα υποχρεωτικά μέσω της Ηλεκτρονικής Υπηρεσίας Απόκτησης Ακαδημαϊκής Ταυτότητας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.

11.3. Διαγραφή Μεταπτυχιακού Φοιτητή

Η διαγραφή μεταπτυχιακού/κής φοιτητή/τριας γίνεται κατόπιν σχετικής εισήγησης της Σ.Ε. του Π.Μ.Σ. προς τη Συνέλευση του Τμήματος και λήψης σχετικής απόφασης. Η απόφαση κοινοποιείται εντός 15 ημερών στον/ην ενδιαφερόμενο/νη μεταπτυχιακό/κη φοιτητή/τρια και έχει δικαίωμα υποβολής ένστασης εντός δέκα πέντε (15) ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της. Η ένσταση κρίνεται τελεσίδικα από τα ανωτέρω όργανα.

Η Συνέλευση του Τμήματος μετά την εισήγηση της Σ.Ε., δύναται να αποφασίσει τη διαγραφή μεταπτυχιακών φοιτητών για τους παρακάτω λόγους:

α. Πλημμελής εκπλήρωση των υποχρεώσεων του/της μεταπτυχιακού/ης φοιτητή/τριας, όπως αυτές περιγράφονται στον Εσωτερικό Κανονισμό Π.Μ.Σ.

β. Μη καταβολή των προβλεπόμενων τελών φοίτησης (σε κάθε περίπτωση, φοιτητής, ο οποίος δεν έχει ανταποκριθεί στις οικονομικές του υποχρεώσεις, δε δικαιούται να λάβει ούτε βεβαίωση ολοκλήρωσης σπουδών, ούτε το Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών),

γ. Πειθαρχικά παραπτώματα, όπως παράβαση ακαδημαϊκής δεοντολογίας και γενικότερα κάθε παράβαση της κείμενης νομοθεσίας και του Εσωτερικού Κανονισμού του Πα.Δ.Α.

δ. Αίτηση διαγραφής του/της ίδιου/ας του μεταπτυχιακού/κής φοιτητή/τριας.

ε. Έχουν επανειλημμένως αποτύχει στην εξέταση μαθήματος ή μαθημάτων όπως ορίζεται στον Εσωτερικό Κανονισμό

στ. Δεν ανανέωσαν την εγγραφή τους ή δεν παρακολούθησαν μαθήματα για δύο (2) συνεχόμενα εξάμηνα

ζ. Έχουν υποπέσει στο παράπτωμα της λογοκλοπής ή σε παράπτωμα που εμπίπτει στο δίκαιο περί πνευματικής ιδιοκτησίας (ν. 2121/1993)

η) Για οποιαδήποτε άλλο λόγο κρίνεται απαραίτητη.

Σε περίπτωση οριστικής διακοπής φοίτησης ή διαγραφής μεταπτυχιακού/κής φοιτητή/τριας για οποιοδήποτε λόγο, τα ήδη καταβληθέντα διδάκτρα δεν επιστρέφονται.

Άρθρο 12

Τέλη φοίτησης

Το ύψος των τελών φοίτησης για το Π.Μ.Σ. ανέρχεται στο ποσό των 2.250,00 ευρώ. Τα τέλη φοίτησης καταβάλλονται σε τρεις ισόποσες δόσεις στην έναρξη κάθε εξαμήνου στον Ειδικό Λογαριασμό Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.), ο οποίος είναι αρμόδιος για τη διαχείρισή τους. Στις περιπτώσεις διακοπής της φοίτησης το συνολικό καταβληθέν ποσό δεν επιστρέφεται.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές οφείλουν να έχουν εξοφλήσει όλες τις οικονομικές τους υποχρεώσεις πριν την χορήγηση βεβαίωσης ολοκλήρωσης σπουδών και την απονομή του Διπλώματος Μεταπτυχιακών Σπουδών.

Στο Π.Μ.Σ. παρέχεται η δυνατότητα απαλλαγής από τα τέλη φοίτησης σύμφωνα με το άρθρο 14 του Πρότυπου Κανονισμού Σπουδών των Π.Μ.Σ. του Πα.Δ.Α. και την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 13

Υποτροφίες

Το Π.Μ.Σ. δύναται να χορηγεί υποτροφίες ανταποδοτικές και μη, ή βραβεία αριστείας σε μεταπτυχιακούς/κές φοιτητές/τριες πλήρους φοίτησης, σύμφωνα με απόφαση της Συνέλευσης.

Οι υποτροφίες χορηγούνται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, ακαδημαϊκών, οικονομικών και κοινωνικών, τα οποία είναι:

1. Ακαδημαϊκά : α) Η φοίτηση. β) Ο μέσος όρος βαθμολογίας του προηγούμενου εξαμήνου. γ) Ο βαθμός πτυχίου με το οποίο εισήχθη στο Π.Μ.Σ. δ) Πρόσφατες ακαδημαϊκές επιδόσεις (βραβεία και τιμητικές διακρίσεις).

2. Οικονομικά : Εγγεγραμμένοι φοιτητές Π.Μ.Σ. δύναται να φοιτούν δωρεάν σε Π.Μ.Σ., εφόσον πληρούν τα οικονομικά ή κοινωνικά κριτήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 86 του ν. 4957/2022 και της υπό στοιχεία 108990/Ζ1/8-9-2022 υπουργικής απόφασης (Β' 4899).

3. Κοινωνικά : α) Διαζευγμένος/η με προστατευόμενα μέλη (παιδιά). β) Αναπηρία υποψηφίου/ας. γ) Μονογονεϊκή οικογένεια. δ) Ορφανός/η από δυο γονείς και δεν έχει υπερβεί το 25ο έτος της ηλικίας του/της. ε) Τέκνο πολύτεκνης οικογένειας. στ) Μέλη ίδιας οικογένειας.

Διαδικασία:

Μετά από εισήγηση της Συντονιστικής Επιτροπής του Π.Μ.Σ., προκηρύσσεται πρόσκληση υποβολής αιτήσεως για τη χορήγηση υποτροφίας. Οι υποψήφιοι/ες οφείλουν να συμπληρώσουν όλα τα υποχρεωτικά πεδία της αίτησης με τα απαιτούμενα κατά περίπτωση δικαιολογητικά και τα υποβάλλουν στην Γραμματεία του Τμήματος στις ημερολογιακές προθεσμίες που ορίζονται στην πρόσκληση. Η αίτηση επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986.

Το αρμόδιο όργανο αξιολογεί και κατατάσσει τις υποψηφιότητες βάσει των κριτηρίων που έχουν οριστεί στον εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας του Π.Μ.Σ. και εισηγείται τον κατάλογο ονομάτων των υποψηφίων προς τη Συνέλευση ή την Ε.Π.Σ.

Ο ανώτατος αριθμός υποτροφιών στο Π.Μ.Σ. ορίζεται σε δεκαοκτώ (18) απαλλαγές με οικονομικά - κοινωνικά κριτήρια φοιτητή/τρια ανά έτος και μία(1) υποτροφία αριστείας με βάσει τις ακαδημαϊκά κριτήρια.

Υποτροφία δεν χορηγείται στην περίπτωση που ο μεταπτυχιακός φοιτητής λαμβάνει ήδη υποτροφία από άλλη πηγή και σε μεταπτυχιακό φοιτητή που έχει εισαχθεί στο Π.Μ.Σ. χωρίς την υποχρέωση καταβολής τελών φοίτησης.

Άρθρο 14

Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.)

Το Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.) είναι δημόσιο έγγραφο. Ο τύπος του ορίζεται με απόφαση της Συγκλήτου και υπογράφεται από τον/την Πρύτανη, τον/την Πρόεδρο του Τμήματος, το Διευθυντή/ντρια του Π.Μ.Σ. και τον/την Γραμματέα του Τμήματος ή τους/τις

νόμιμους/ες αναπληρωτές τους και φέρει την σφραγίδα του Πα.Δ.Α.

Στον/Στην απόφοιτο/η του Π.Μ.Σ. μπορεί να χορηγείται, πριν από την απονομή, βεβαίωση ότι έχει περατώσει επιτυχώς την παρακολούθηση του Π.Μ.Σ. και αναλυτική βαθμολογία με τις αντίστοιχες πιστωτικές μονάδες (ECTS).

Στο Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών επισυνάπτεται Παράρτημα Διπλώματος, το οποίο είναι επεξηγηματικό έγγραφο και δεν υποκαθιστά τον επίσημο τίτλο σπουδών ή την αναλυτική βαθμολογία των μαθημάτων. Το Παράρτημα Διπλώματος επισυνάπτεται στο Δ.Μ.Σ. και παρέχει πληροφορίες σχετικά με τη φύση, το επίπεδο, το γενικότερο πλαίσιο εκπαίδευσης, το περιεχόμενο και το καθεστώς των σπουδών, οι οποίες ολοκληρώθηκαν με επιτυχία από το άτομο που αναγράφεται ονομαστικά στο πρωτότυπο του τίτλου. Στο Παράρτημα δεν γίνονται αξιολογικές κρίσεις και δεν υπάρχουν δηλώσεις ισοτιμίας ή αντιστοιχίας ή προτάσεις σχετικά με την αναγνώριση του Δ.Μ.Σ. στο εξωτερικό. Το Παράρτημα Διπλώματος εκδίδεται αυτομάτως και χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα και πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις γνησιότητας που απαιτούνται για τον χορηγούμενο τίτλο σπουδών. Η ημερομηνία έκδοσης του Παραρτήματος δεν συμπίπτει υποχρεωτικά με την ημερομηνία χορήγησης του Δ.Μ.Σ., αλλά δεν μπορεί ποτέ να είναι προγενέστερη από αυτή.

Ο βαθμός του Δ.Μ.Σ. προκύπτει από τον βαθμό αξιολόγησης στα μαθήματα και στη Μ.Δ.Ε. Αναλυτικότερα, σε κάθε εξάμηνο ο/η φοιτητής/τρια λαμβάνει βαθμολογία σε κάθε μάθημα που εξετάζεται και εάν αξιολογηθεί επιτυχώς, πιστώνεται αναλογικά τις πιστωτικές μονάδες που αντιστοιχούν. Ο τελικός βαθμός του Δ.Μ.Σ. προκύπτει από τον βαθμό αξιολόγησης:

- α) στα μαθήματα,
- β) στη Διπλωματική Εργασία.

Ο βαθμός του Διπλώματος Μεταπτυχιακών Σπουδών εξάγεται με προσέγγιση δύο δεκαδικών ψηφίων και προκύπτει από τον τύπο:

$$B = (B1 * P1 + B2 * P2 + \dots + Bn * Pn) / (P1 + P2 + \dots + Pn)$$

όπου B1, B2... Bn είναι οι βαθμοί όλων των μαθημάτων που εξετάστηκε επιτυχώς ο φοιτητής/τρια και P1, P2... Pn είναι οι πιστωτικές μονάδες που αντιστοιχούν σε κάθε μάθημα.

Προβιβάσιμοι βαθμοί είναι το πέντε (5) και οι μεγαλύτεροί του. Η βαθμολογική κλίμακα για την αξιολόγηση της επίδοσης των μεταπτυχιακών φοιτητών/τριών ορίζεται από το μηδέν (0) ως το δέκα (10) ως ακολούθως:

- Άριστα: από οκτώ και πενήντα (8,50) μέχρι δέκα (10).
- Λίαν καλώς: από έξι και πενήντα (6,50) ως και οκτώ και σαράντα εννέα (8,49).
- Καλώς: από πέντε (5) ως και έξι και σαράντα εννέα (6,49) ή
- Απορρίπτεται: από μηδέν (0) έως τέσσερα και ενενήντα εννέα (4,99).

Άρθρο 15

Διδάσκοντες Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών

15.1. Το διδακτικό έργο του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών ανατίθεται, κατόπιν απόφαση της Σ.Τ., στις ακόλουθες κατηγορίες διδασκόντων:

α) Μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.), Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Δ.Π.) και Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) του Τμήματος ή άλλων Τμημάτων του Πα.Δ.Α. ή άλλου Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Α.Ε.Ι.) ή Ανώτατου Στρατιωτικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Α.Σ.Ε.Ι.), με πρόσθετη απασχόληση πέραν των νόμιμων υποχρεώσεών τους,

β) ομότιμους Καθηγητές ή αφυπηρετήσαντα μέλη Δ.Ε.Π. του Τμήματος ή άλλων Τμημάτων του ΠΑΔΑ ή άλλου Α.Ε.Ι.,

γ) συνεργαζόμενους καθηγητές,

δ) εντεταλμένους διδάσκοντες,

ε) επισκέπτες καθηγητές ή επισκέπτες ερευνητές,

στ) ερευνητές και ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων του άρθρου 13Α του ν. 4310/2014 (Α' 258) ή λοιπών ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων της ημεδαπής ή αλλοδαπής,

ζ) επιστήμονες αναγνωρισμένου κύρους, οι οποίοι διαθέτουν εξειδικευμένες γνώσεις και σχετική εμπειρία στο γνωστικό αντικείμενο του Π.Μ.Σ.

15.2. Η ανάθεση του διδακτικού έργου του Π.Μ.Σ. πραγματοποιείται με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος, κατόπιν εισήγησης της Συντονιστικής Επιτροπής του Π.Μ.Σ. ή του Διευθυντή του Π.Μ.Σ. Με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος δύναται να ανατίθεται επικουρικό διδακτικό έργο στους υποψήφιους διδάκτορες του Τμήματος ή της Σχολής, με αντικείμενο συναφές με το παρεχόμενο επικουρικό διδακτικό έργο του Π.Μ.Σ., υπό την επίβλεψη διδάσκοντος του Π.Μ.Σ., κατόπιν εισηγήσεως της Σ.Ε.

15.3. Δικαίωμα επίβλεψης διπλωματικών εργασιών έχουν οι διδάσκοντες των περ. α) έως στ) της παρ. 1, υπό την προϋπόθεση ότι είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος. Με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Π.Μ.Σ. δύναται να ανατίθεται η επίβλεψη διπλωματικών εργασιών και σε μέλη Δ.Ε.Π., Ε.Ε.Π. και Ε.Δ.Π. του Τμήματος, που δεν έχουν αναλάβει διδακτικό έργο στο Π.Μ.Σ.

15.4. Όλες οι κατηγορίες διδασκόντων δύνανται να αμείβονται αποκλειστικά από τους πόρους του Π.Μ.Σ. Δεν επιτρέπεται η καταβολή αμοιβής ή άλλης παροχής από τον κρατικό προϋπολογισμό ή το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Π.Μ.Σ. περί ανάθεσης του διδακτικού έργου, καθορίζεται το ύψος της αμοιβής κάθε διδάσκοντος. Ειδικώς οι διδάσκοντες που έχουν την ιδιότητα μέλους Δ.Ε.Π., δύνανται να αμείβονται επιπρόσθετα για έργο που προσφέρουν προς το Π.Μ.Σ., εφόσον εκπληρώνουν τις ελάχιστες εκ του νόμου υποχρεώσεις τους, όπως ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 155 του ν. 4957/2022. Το τελευταίο εδάφιο εφαρμόζεται αναλογικά και για τα μέλη Ε.Ε.Π., Ε.Δ.Π. και Ε.Τ.Ε.Π., εφόσον εκπληρώνουν τις ελάχιστες εκ του νόμου υποχρεώσεις τους.

Στις υποχρεώσεις των διδασκόντων περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο καθορισμός και η περιγραφή του μαθήματος, η παράθεση σχετικής βιβλιογραφίας, ο καθορισμός του τρόπου εξέτασης του μαθήματος, η επικοινωνία με τους/τις μεταπτυχιακούς/κες φοιτητές/τριες.

15.5. Στο Π.Μ.Σ. με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος εφαρμόζεται ο θεσμός του Ακαδημαϊκού Συμβούλου.

Σκοπός της λειτουργίας του εν λόγω θεσμού είναι η παροχή συμβουλευτικής στους μεταπτυχιακούς φοιτητές κατά τη διάρκεια των σπουδών τους σε ακαδημαϊκά θέματα με εξατομικευμένο τρόπο. Προσδοκώμενο αποτέλεσμα είναι η διευκόλυνση των μεταπτυχιακών φοιτητών στην ολοκλήρωση των σπουδών τους με παράλληλη αξιοποίηση των ιδιαίτερων δεξιοτήτων και ενδιαφερόντων τους στο έδαφος της εκπαιδευτικής και ερευνητικής διαδικασίας. Ο Ακαδημαϊκός Σύμβουλος επιλέγει τον τρόπο προσέγγισης και παροχής συμβουλευτικής στους φοιτητές που του ανατίθενται σε κάθε ακαδημαϊκό έτος.

Άρθρο 16

Επικουρικό διδακτικό έργο μεταπτυχιακών φοιτητών

Με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος του Π.Μ.Σ. είναι δυνατή η έγκριση της συμμετοχής μεταπτυχιακών φοιτητών, υποψηφίων διδασκόντων και μεταδιδασκόντων στην παροχή επικουρικού διδακτικού έργου.

Το Πα.Δ.Α. δύναται να χορηγεί ανταποδοτικές υποτροφίες σε μεταπτυχιακούς φοιτητές με την υποχρέωση υποστήριξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και παροχής επικουρικού διδακτικού έργου.

Ως επικουρικό διδακτικό έργο ορίζεται η επικουρία των μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού κατά την άσκηση του διδακτικού τους έργου, η άσκηση των φοιτητών, η διεξαγωγή φροντιστηρίων, εργαστηριακών ασκήσεων, η εποπτεία εξετάσεων και η διόρθωση ασκήσεων.

Άρθρο 17

Χρηματοδότηση- Οικονομική Διαχείριση Π.Μ.Σ.

Η χρηματοδότηση του Π.Μ.Σ. προέρχεται από: α) τέλη φοίτησης, β) δωρεές, χορηγίες και πάσης φύσεως οικονομικές ενισχύσεις, γ) κληροδοτήματα, δ) πόρους από ερευνητικά έργα ή προγράμματα, ε) ιδίους πόρους του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και στ) τον κρατικό προϋπολογισμό ή το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Η καταβολή των τελών φοίτησης πραγματοποιείται από τον ίδιο τον φοιτητή ή από τρίτο φυσικό ή νομικό πρόσωπο για λογαριασμό του φοιτητή.

Η διαχείριση των πόρων του Π.Μ.Σ. πραγματοποιείται από τον Ειδικό Λογαριασμό Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.) του Πα.Δ.Α.

Οι πόροι του Π.Μ.Σ. κατανέμονται ως εξής:

α) ποσό που αντιστοιχεί στο τριάντα τοις εκατό (30%) των συνολικών εσόδων που προέρχονται από τέλη φοίτησης παρακρατείται από τον Ε.Λ.Κ.Ε. Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβάνεται το ποσοστό παρακράτησης υπέρ του Ε.Λ.Κ.Ε. για την οικονομική διαχείριση των Π.Μ.Σ. Στα έσοδα του Π.Μ.Σ. των περ. β) έως δ) της παρ. 1 πραγματοποιείται η παρακράτηση υπέρ Ε.Λ.Κ.Ε. που ισχύει για τα έσοδα από αντίστοιχες πηγές χρηματοδότησης.

β) το υπόλοιπο ποσό των συνολικών εσόδων του Π.Μ.Σ. (70%) διατίθεται για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του Π.Μ.Σ.

Ενδεικτικός προϋπολογισμός λειτουργίας:

Ως προς τα έσοδα αναγράφονται οι πηγές χρηματοδότησης, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 84 του ν. 4957/2022, και τα αντίστοιχα ποσά- αναμενόμενες εισροές από κάθε πηγή χρηματοδότησης.

Έσοδα – χρηματοδότηση

1 Τέλη φοίτησης: 94.500 €

2 Δωρεές, χορηγίες και πάσης φύσεως οικονομικές ενισχύσεις

3 Κληροδοτήματα

4 Πόροι από ερευνητικά έργα ή προγράμματα

5 Ίδιοι πόροι του Πα.Δ.Α.

6 Κρατικός προϋπολογισμός ή Πρόγραμμα Δημοσίων επενδύσεων

Σύνολο: 94.500 €

Ως προς τα έξοδα, αναγράφονται οι κατηγορίες των λειτουργικών εξόδων και τα αντίστοιχα ποσά - αναμενόμενες εκροές.

Συγκεκριμένα, ποσοστό εβδομήντα τοις εκατό (70%) των λειτουργικών εξόδων του Π.Μ.Σ. κατανέμονται σε:

α) αμοιβές για τη διοικητική - τεχνική υποστήριξη,

β) Αμοιβές διδακτικού προσωπικού,

γ) δαπάνες μετακίνησης,

δ) δαπάνες εξοπλισμού και υλικοτεχνικής υποδομής,

ε) δαπάνες χορήγησης υποτροφιών.

στ) λοιπές λειτουργικές δαπάνες (περ. α. της παρ. 4 του άρθρου 80 του ν. 4957/2022).

Οι αμοιβές του τακτικού διδακτικού, τεχνικού και διοικητικού προσωπικού των Ιδρυμάτων αφορά εργασία που υπερβαίνει τις κατά νόμο υποχρεώσεις τους.

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 85 του ν. 4957/2022, καθορίζεται ποσοστό δύο τοις εκατό (2%), ως ανώτατο ποσοστό επί των συνολικών ετήσιων εσόδων κάθε Π.Μ.Σ. που δύναται να διατίθεται προς Έργο/ Πρόγραμμα της παρ. 1 του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 18

Λογοκλοπή

Ο/Η μεταπτυχιακός/η φοιτητής/τρια υποχρεούται να αναφέρει με τον ενδεδειγμένο τρόπο αν χρησιμοποίησε το έργο και τις απόψεις άλλων. Επιπλέον, οι μεταπτυχιακοί φοιτητές που έχουν χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες και τη βοήθεια Τεχνητής Νοημοσύνης (Artificial Intelligence, AI) για την εκπόνηση εργασιών που τους ανατίθενται στα πλαίσια του ΠΜΣ ή/και της Μ.Δ.Ε., θα πρέπει στο προοίμιο του κειμένου να περιλάβουν και «Δήλωση σχετικά με τη χρήση δημιουργικής Τεχνητής Νοημοσύνης (generative AI) και τεχνολογιών υποβοηθούμενων από Τεχνητή Νοημοσύνη κατά τη διαδικασία της συγγραφής», όπου θα δηλώνουν ποιο εργαλείο χρησιμοποίησαν και για ποιο λόγο.

Η λογοκλοπή θεωρείται σοβαρό ακαδημαϊκό παράπτωμα. Λογοκλοπή θεωρείται η αντιγραφή εργασίας κάποιου/ας άλλου/ης, καθώς και η χρησιμοποίηση εργασίας άλλου/ης -δημοσιευμένης ή μη- χωρίς τη δέουσα αναφορά. Η αντιγραφή οποιουδήποτε υλικού τεκμη-

ρίωσης, ακόμη και από μελέτες του/της ιδίου/ας του/της υποψηφίου/ας, χωρίς σχετική αναφορά, μπορεί να στοιχειοθετήσει απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος για διαγραφή του/της φοιτητή/τριας. Στις παραπάνω περιπτώσεις, η Συνέλευση του Τμήματος μπορεί να αποφασίσει τη διαγραφή του/της, αφού προηγουμένως του/της δοθεί η δυνατότητα να εκθέσει, προφορικά ή γραπτώς, τις απόψεις του/της επί του θέματος.

Οποιοδήποτε παράπτωμα ή παράβαση ακαδημαϊκής δεοντολογίας παραπέμπεται για αντιμετώπιση του προβλήματος στη Συνέλευση του Τμήματος. Ως παραβάσεις θεωρούνται και τα παραπτώματα της αντιγραφής ή της λογοκλοπής και γενικότερα κάθε παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας από μεταπτυχιακό/ή φοιτητή/τρια κατά τη συγγραφή εργασιών στο πλαίσιο των μαθημάτων ή την εκπόνηση της διπλωματικής εργασίας.

Άρθρο 19

Απονομή πτυχίων – ορκωμοσίες

Φοιτητής που ολοκλήρωσε επιτυχώς τις μεταπτυχιακές σπουδές του, ορκίζεται σε δημόσια τελετή ορκωμοσίας, ενώπιον του/της Πρύτανη/νίσσας ή του/της Αντιπρύτανη/ως ως εκπροσώπου του/της Πρύτανη και του/της Προέδρου του Τμήματος, που γίνεται μετά τη λήξη εκάστης εξεταστικής περιόδου, σε ημέρα και ώρα, που ορίζεται από τον/την Πρύτανη σε συνεργασία με τους Προέδρους των Τμημάτων. Ο όρκος δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο της επιτυχούς περάτωσης των σπουδών, είναι όμως αναγκαία προϋπόθεση για τη χορήγηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος Σπουδών. Για λόγους ανωτέρας βίας (π.χ. λόγοι υγείας, διαμονή ή εργασία στο εξωτερικό, στρατιωτικές υποχρεώσεις) και με αίτησή του προς τη Γραμματεία του Τμήματος του, ο/η απόφοιτος/ή μπορεί να ζητήσει τη χορήγηση του τίτλου σπουδών χωρίς να συμμετάσχει στην τελετή ορκωμοσίας ή να ζητήσει να συμμετάσχει σε επόμενη τελετή ορκωμοσίας. Η εξαίρεση από την υποχρέωση συμμετοχής σε ορκωμοσία εγκρίνεται από τον Πρόεδρο του Τμήματος. Πριν από την ορκωμοσία ή την απαλλαγή από αυτή, μπορεί να δίδεται στους αποφοίτους σχετικό πιστοποιητικό για την επιτυχή περάτωση των σπουδών τους.

Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών που χορηγήθηκε, είναι δυνατόν να ανακληθεί ή να ακυρωθεί, αν αποδειχθεί ότι δεν συνέτρεχαν την εποχή της απόκτησής του οι εκ του νομικού και θεσμικού πλαισίου προϋποθέσεις κτήσης του. Η ανάκληση ή ακύρωση γίνεται μετά από απόφαση της οικείας Συνέλευσης, η οποία κοινοποιείται στον/στην Πρύτανη του Ιδρύματος.

Άρθρο 20

Αξιολόγηση του Π.Μ.Σ.

Στο τέλος κάθε εξαμήνου πραγματοποιείται αξιολόγηση κάθε μαθήματος και κάθε διδάσκοντος/ουσας από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές. Η αξιολόγηση γίνεται με τη χρή-

ση ειδικού εντύπου/ερωτηματολογίου αξιολόγησης που συμπληρώνουν οι μεταπτυχιακοί φοιτητές. Τα μαθήματα αξιολογούνται ως προς το περιεχόμενο, τον τρόπο διδασκαλίας, το εκπαιδευτικό υλικό και το βαθμό συσχέτισής τους με τις αρχές και τη φιλοσοφία του μεταπτυχιακού προγράμματος. Οι διδάσκοντες/ουσες αξιολογούνται σε πολλά επίπεδα, τα οποία μπορεί ενδεικτικά να περιλαμβάνουν αξιολόγηση ως προς τις γνώσεις και την ικανότητα μετάδοσής τους στους φοιτητές, την προετοιμασία τους, τη χρήση σύγχρονης βιβλιογραφίας, την προθυμία τους να απαντούν σε ερωτήσεις, την έγκαιρη βαθμολόγηση και επιστροφή εργασιών και γραπτών εξετάσεων και την τήρηση των ωρών διδασκαλίας του μαθήματος.

Η ετήσια εσωτερική αξιολόγηση του Π.Μ.Σ. γίνεται σε συνεργασία με τη ΜΟ.ΔΙ.Π. του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής στο πλαίσιο της εσωτερικής αξιολόγησης του Τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, της Σχολής Δημόσιας Υγείας και σύμφωνα με την αντίστοιχη διεργασία του εσωτερικού Συστήματος Διασφάλισης Ποιότητας του Πα.Δ.Α.

Η εξωτερική αξιολόγηση του Π.Μ.Σ. διενεργείται σε συνεργασία με την ΜΟ.ΔΙ.Π. στο πλαίσιο της πιστοποίησής τους σύμφωνα με την προβλεπόμενη από την ΕΘΑΑΕ διαδικασία.

Στο πλαίσιο αυτό αξιολογείται η συνολική αποτίμηση του έργου που επιτελέστηκε από το Π.Μ.Σ., ο βαθμός εκπλήρωσης των στόχων που είχαν τεθεί κατά την ίδρυσή του, η βιωσιμότητά του, η απορρόφηση των αποφοίτων στην αγορά εργασίας, ο βαθμός συμβολής του στην έρευνα, η εσωτερική αξιολόγησή του από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές, η σκοπιμότητα παράτασης της λειτουργίας του, καθώς και λοιπά στοιχεία σχετικά με την ποιότητα του έργου που παράγεται και τη συμβολή του στην εθνική στρατηγική για την ανώτατη εκπαίδευση.

Άρθρο 21

Ιστοσελίδα του Π.Μ.Σ

Το Π.Μ.Σ. έχει την ιστοσελίδα του στην ελληνική και αγγλική γλώσσα. Η επίσημη ιστοσελίδα του Π.Μ.Σ. ενημερώνεται διαρκώς και περιέχει όλες τις πληροφορίες και ανακοινώσεις του προγράμματος και αποτελεί τον επίσημο χώρο ενημέρωσης των φοιτητών και φοιτητριών.

Άρθρο 22

Λοιπές Διατάξεις

Οποιοδήποτε θέμα προκύψει στο μέλλον που δεν καλύπτεται από τη σχετική νομοθεσία ή τον παρόντα Κανονισμό, θα αντιμετωπιστεί με αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων και όπου απαιτείται με τροποποίηση του Κανονισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αιγάλεω, 18 Δεκεμβρίου 2024

Ο Πρύτανης

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΔΗΣ